

Brīnumu gaidot, brīnumu radot

Ziemassvētku un gadumijas apsveikumus mēdz rakstīt krietni ātrāk, un tā darām arī mēs, pašvaldības iestādes un struktūrvienības, apsveicot savus iedzīvotājus tuvajos svētkos. Decembra sākumā, kad soļojam pa zaļu zālīti un teju vienīgo baltumu reizēm saskatām mākoņos virs galvas, kā īstens Brīnums šķiet balti Ziemassvētki un Jaunais gads, ko meteorologi gan nesola.

Mēs aicinām un novēlam rast balto svētku izjūtu katram pašam sevī — savās domas, savā iekšējā pasaulē, spītējot tam smagumam, kas mēģina pārmākt ikdienā un ar ko pārpilna pasaule un diemžēl bieži vien arī mūsu mīļā zeme, pagasts, pašu sēta.

Balti Ziemassvētki dabā būtu tikai brīnums. Balta, gaiša noskaņa mūsos jau būtu Brīnums ar lielo burtu. Ja tas piedzimst manī un ja to izdodas uzdāvināt otram, tad tas ir īsts, patiesss BRĪNUMS.

Lai esam priecīgi, to gaidot, dodot un saņemot!

Dundagas novada domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns, Pašvaldības centrālā administrācija, Attīstības un plānošanas nodaļa, Nekustamo īpašumu un projektu ieviešanas nodaļa, avīze "Dundadznieks", Būvvalde, Saimnieciskais dienests, Sociālais dienests, Dzimtsarakstu nodaļa, Bāriņtiesa, Kubalu skola-muzejs, Dundagas vidusskola, pirmsskolas izglītības iestāde "Kurzemīte", Dundagas Mākslas un mūzikas skola, Mazirbes internātpamatskola, Kolkas pamatskola, Dundagas Kultūras pils, Kolkas pagasta pārvalde, Dundagas novada centrālā bibliotēka, SJA "Ziemeļkurzeme", SJA "Kolkas ūdens", SJA "Dundagas veselības centrs".

Katram savu «kino»!

Gada nogalē mūžībā devās leģendārais kino meistars Eldars Rjazanovs.

Izcilais krievu režisors, kura šedevrs, smeldzīgā un asprātīgā komēdija *Likteņa ironija jeb Viegļu garu*, kopš 70. gadu beigām ierasti skatāma daudzos televīzijas kanālos Vecā un Jaunā gada mijā, izteicis vairākas atziņas.

Viena no vienkāršākajām un reizē dziļākajām ir par savu darbu. Rjazanovs atzīst, ka mūža novakarē, kad katru dienu kaut kas sāp, kaut kas kremt un grauž, vienīgais glābiņš viņam ir kino. Sākot darbu pie jaunas filmas, visas kaites nezin kur pazūd. To nav! Taču, līdzko darbs ir pabeigts, tā slimības un vainas atkal ir klāt...

Novēlu visiem novada iedzīvotājiem un mūsu lasītājiem piedzīvot tādu «kino». Jo visiem taču vismaz reizēm kaut kas grauž un sāp, un krietni ātrāk nekā mūža novakarē. Taisnība, vispirms gan novēlu atrast kaut ko vairāk par «kino». Taču ceļā uz to — lai jums izdodas taisīt tādas «filmas», kuru laikā pazūd iedomātas un patiesas slimības, apvainojumi un skaudība, lai jūs steigtos paēst ar nemazgātām rokām vai pat reizēm vispār aizmirstu paēst.

Kā šķiroties man allaž teica Vilnis Mīlers, kura grāmatu Vecajā gadā esam sagaidījuši: lai veicas!

Alnis Auziņš

Dievkalpojumi

Luterāņu draudzēs. Dundagā 24. XII plkst. 15.30, plkst. 15.00 Dundagas pagasta jauktā kora koncerts. 25. XII plkst. 11.00.

Kolkā 24. XII plkst. 15.00.

Mazirbē 24. XII plkst. 18.00, 25. XII plkst. 11.00, 31. XII plkst. 18.00.

Ģipkā 24. XII plkst. 18.00, plkst. 17.40 dievkalpojuma ieskaņas koncerts ar Ilzes Rūsas piedalīšanos. Baznīca pirmo reizi būs izgaismota un apsildīta ar četriem ultrasarkanu sildītājiem.

Kolkas Jūras Zvaigznes Dievmātes Romas katoļu draudzē 20. XII plkst. 15.00, 25. XII plkst. 15.00.

Baptistu draudzēs. Dundagā 24. XII plkst. 16.00, 25. XII plkst. 11.00. Pitragā 24. XII plkst. 12.00.

Vīdales skolā 25. XII plkst. 13.00, Nevejas Jušos 25. XII plkst. 16.00 (kalpos Nauris Graudiņš).

Draudzē Prieka vēsts 25. XII plkst. 16.00.

Sarīkojumi

19. XII Kolkā, Vīdalē un Kaļķos, **20. XII** Dundagā eglīte pirmsskolas bērniem.

26. XII plkst. 18.00 Kolkas tautas namā jubilejas pasākums — Kolkas tautas namam 60, ansamblim *Laula* 15.

31. XII sagaidīsim Kolkas tautas namā Jauno gadu kopā ar grupu *Jauna diena*. Ieeja 3 €.

Dundagas pili **31. XII** plkst. 22.00 Vecgada balle ar grupu *Neo*. Plkst. 24.00 svētku salūts. Ieeja 5 €.

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 26. novembrī

Pieņēma vairākus lēmumus par budžeta grozījumiem pašvaldības iestādēs sakarā ar iestāžu saimnieciskiem un organizatoriskiem jautājumiem.

Atļāva no ietaupītajiem līdzekļiem bruģēt Talsu ielu 10 a un Saules ielu 8 par 2586,98 €.

Piešķīra 900 € ugunsdrošības speciālista pakalpojumam.

Atļāva Saimnieciskajam dienestam iegādāties zāles plaušanas traktoru līdz 3900 €.

Apstiprināja novada domes 26.11.2015. saistošos noteikumus nr. 13 *Par Dundagas novada pašvaldības 2015. gada budžeta grozījumiem.*

Pieņēma iekšējos noteikumus *Pašvaldības budžeta projekta sagatavošanas un budžeta izpildes kārtība un Grozījumi Dundagas novada domes 18.12.2014. iekšējos noteikumos «Amatpersonu un darbinieku darba samaksas noteikumi».*

Nolēma slēgt līgumu par telpu nomu *Kaļķu bibliotēkai* Ozolos – 1, Kaļķos.

Nolēma piedāvāt *Seņķu* zemes īpašniekam zemes nomas līgumu par 0,3 ha nomu pašvaldības īpašuma *Jaunsenķi* ēku uzturēšanai. Piedāvātā nomas maksa ir 6% gadā no iznomātā zemes gabala kadastrālās vērtības

Nolēma uzsākt lokālpārplānojumu izstrādi

Dundagas pagastā SIA *Osi Wind* un SIA *Valpe-ne Wind* vēja parku ierīkošanai.

Piekrita nekustamā īpašuma *Tornis Kolka* ar kadastra nr. 8862 007 0357 apvienošanai ar būvju nekustamo īpašumu *Bāka Kolka*. Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Būvmeistari* sadalīšanai 2 daļās.

Nolēma iznomāt 18 pašvaldības zemes īpašumus. Apstiprināja pašvaldībai piekritīgo zemes vienību un rezerves zemes fondā ieskaitāmo zemes vienību sarakstu.

Pieņēma zināšanai SIA *Ziemeļkurzeme* iesniegtos tarifa projektus: ūdensapgādes pakalpojums 1,04 €/m³ (bez PVN) un kanalizācijas pakalpojums 1,21 €/m³ (bez PVN), kā arī uzdeva SIA *Ziemeļkurzeme* publicēt pašvaldības interneta vietnē un vietējā laikrakstā *Dundadznieks* informāciju par aprēķināto tarifa projektu (skatīt šajā lpp.).

Atcēla novada domes 22.11.2011. lēmuma nr. 363 *Par vienotu metodiku, aprēķinot darba samaksu apkopējiem un sētniekiem* 1. punktu. Turpmāk iestādes vadītājs darbinieka algas sistēmas veidu nosaka pēc pašvaldības izpilddirektora saskaņojuma saņemšanas. Līdz šī lēmuma spēkā stāšanās brīdim darbiniekam noteikto algas sistēmas veidu iestādes

Nekustamā īpašuma nodoklis 2016. gadā

Apstiprināts ar Dundagas novada domes 26.11.2015. sēdes lēmumu nr. 220 (prot. nr. 13., 25. §)

Dundagas novada pašvaldības 26.11.2015. saistošie noteikumi nr. 15 Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu 2016. gadā

2015. gada 26. novembrī Dundagas novadā

Izdoti saskaņā ar likuma *Par nekustamā īpašuma nodokli* 1. panta otrās daļas 9.1. punktu un 9. panta otro daļu

1. Saistošie noteikumi nosaka kārtību, kādā 2016. gadā Dundagas novada pašvaldībā ar nekustamā īpašuma nodokli apliek dzīvojamu māju palīgēkas, ja palīgēkas platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas, kā arī nosaka nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu piespiedu izpildes termiņu 2016. gadā.

2. Dzīvojamo māju palīgēkas, ja palīgēkas platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas, ar nekustamā īpašuma nodokli neapliek.

3. Ja nodokļa maksātāja parāda summa ir mazāka par 1500 eiro, maksāšanas paziņojuma piespiedu izpilde uzsākama ne vēlāk kā triju gadu laikā no nodokļa samaksas termiņa iestāšanās brīža.

4. Noteikumi stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.

Domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns

Paskaidrojuma raksts Dundagas novada domes 26.11.2015. saistošajiem noteikumiem nr. 15 Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu 2016. gadā

1. Īss saistošo noteikumu satura izklāsts. Saistošie noteikumi nosaka kārtību, kādā 2016. gadā Dundagas novada pašvaldībā ar nekustamā īpašuma nodokli apliek dzīvojamo māju palīgēkas, ja palīgēkas platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas, kā arī nosaka nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu piespiedu izpildes termiņu

Būs mazo novadu apvienība

Par pēdējā laikā svarīgāko stāsta domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns.

— Latvijas Pašvaldību savienībā (LPS) notika svarīga mazo novadu pulcēšanās.

— Jā, pēc LPS ierosmes 25. XI Rīgā tikāmies mēs, to 39 novadu vadītāji, kuros iedzīvotāju skaits ir mazāk par 5000. Pēdējā laikā rodas dažādas apvienības, piemēram, Pierīgas, bet nelielajiem novadiem vēl būtiskāk ir apjaust, ka spēks ir kopībā. Tāpēc arī aizsākām darbu, lai to turpinātu Jaunajā gadā un izveidotu Mazo novadu apvienību.

Es tālākai darbībai ieteicu izraudzīt pa vienam kandidātam no katra Latvijas vēsturiskā novada, lai koordinētu turpmākās norises. Šajā reizē notika preses konference par mazo novadu iespējām uzņēmējdarbībā, investīciju piesaistē, sadzīves organizēšanā, sadarbībā ar sabiedrību un nevalstisko sektoru, kā arī ar citām pašvaldībām.

Izkristalizējās seši lielie tālākā darba virzieni: kā uzlabot demogrāfisko stāvokli, kā attīstīt esošās priekšrocības, mazināt sabiedrībā izplatītos maldīgos priekšstatus par mazo pašvaldību stāvokli un iespējām, kā labāk lobēt mazo novadu intereses, kā apiet tiesību normas, kas vērstas uz administratīvās un tehniskās infrastruktūras pasliktinā-

šanu, tāpat arī pieņemām aicinājumu vidējām un lielajām pašvaldībām pievienoties mazo novadu ierosmēm.

Vienprātīgi atzinām, ka patlaban īstenot administratīvi teritoriālo reformu nav pārdomāts solis. (Sk. arī atklāto vēstuli 3. lpp.)

— Decembra sākumā novadā negaidīti ieradās Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) darbinieki...

— No KNAB jau ierodas negaidot — tas ir tikai dabiski. Bija divi jautājumi. Pirmais — par iespējamo interešu konfliktu starp mani un manu dēlu Lauri Laicānu. Izpētījuši visus apstākļus, KNAB secināja, ka interešu konflikta nav. Otrs — cik pareizi no juridiskā viedokļa esam noformējuši biļešu iegādi Skolēnu dziesmu un deju svētkos. Daži pārkāpumi te atklājās. Nekas ļoti nopietns, nav ievērotas kādas nianšes. Secinājums: mums savā darbībā, lēmumos jābūt rūpīgākiem.

— Savukārt 29. XI LTV1 raidījumā *De facto* bija redzams neliels sižets par abiem novada aprūpes namiem, *Jaundundagu* un *Staciju*. Jautājums — cik lietderīgi izlietota valsts budžeta nauda, tā saucamās deputātu kvotas, kas domātas projektiem, bet kuri paliku-

vadītājs mēneša laikā saskaņo ar pašvaldības izpilddirektoru. Uzdeva Centrālajai administrācijai līdz 01.04.2016. iesniegt priekšlikumus par darba samaksas organizāciju sētniekiem.

Nolēma slēgt 2 dienesta dzīvojamo telpu īres līgumus par dienesta viesnīcas telpām *Zītaros*, dz. 2, Kolkā, un dzīvokli Dundagā, Maija ielā 5–3.

Pieņēma saistošos noteikumus nr. 14 *Par vidi degradējošu, sagruvušu vai cilvēku drošību apdraudošu būvju aplikšanu ar 3 % nekustamā īpašuma nodokļa likmi* un atcēla iepriekšējos.

Pieņēma saistošos noteikumus nr. 15 *Par nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanu 2016. gadā* un nr. 16 *Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā*.

Noteica īres maksu 13,47 € bez PVN mēnesī dzīvojamai telpai nr. 2 Talsu ielā 18, Dundagā.

Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamā īpašuma *Pumpuri* sadalīšanai 3 daļās.

Nolēma slēgt līgumus ar valsts akciju sabiedrību *Latvijas valsts meži* par reālservitūta nodibināšanu nekustamajos īpašumos *Pils iela 16, Zeme Pils ielā* un *Zeme Parka ielā*.

Nolēma noslēgt nodomu protokolu par sadarbību kopēja projekta pieteikuma sagatavošanai un projekta īstenošanai Eiropas Savienības fondu specifiskajā atbalsta mērķī 5.5.1. *Saglabāt, aizsargāt un attīstīt nozīmīgu kultūras un dabas mantojumu, kā arī attīstīt ar to saistītos pakalpojumus*.

Protokolu pārlūkoja Sandra Kokoreviča

2016. gadā.

2. Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums. Likuma *Par nekustamā īpašuma nodokli* 1. panta otrās daļas 9.1. punkts pilnvaro pašvaldību noteikt, ka dzīvojamo māju palīgēkas, ja palīgēkas platība pārsniedz 25 m², izņemot garāžas, var neaplikt ar nekustamā īpašuma nodokli.

Savukārt, likuma *Par nekustamā īpašuma nodokli* 9. panta otrā daļa nosaka, ka pašvaldība, pieņemot saistošos noteikumus, ir tiesīga noteikt nodokļa maksāšanas paziņojumu piespiedu izpildes termiņu.

3. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu. Nav.

4. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā. Nav.

5. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz administratīvajām procedūrām. Neietekmē.

6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām. Nav notikušas.

Domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns

ši līdz galam neīstenoti. Proti, Nacionālā apvienība piešķūrusi 5000 €, plānots rekonstruēt *Jaundundagu*, pašvaldība nolēmusi abiem namiem izstrādāt tehnisko projektu, taču tam naudas pietrūcis, tāpēc tā izlietota stacijas ēkas siltināšanas projektam un *Jaundundagas* nama pārbūves ieceres izstrādei. Jautājums beigās bija: kur pašvaldība radīs finansējumu turpmākajam?

Izpilddirektora pienākumu izpildītāja Baiba Dūda raidījumā jau paskaidroja, ka tas atkarīgs no Ministru kabineta noteikumiem un darbība varētu notikt jaunajā ES fondu finansēšanas plānošanas periodā, kas ir 2015.–2020. gadā. Ne šogad vai nākamgad, bet vēlāk. Vai te ir kas piebilstams?

— Galvenais pārmetums bija, kāpēc mums tik maz iedevuši naudas! Priekšizpētes projektu jau mēs pasūtījām, pansi jā *Jaundundaga* nauda ir pareizi izlietota. Savukārt stacijas ēkā ir nosiltināts tas, ko vajadzēja. Nauda ir precīzi un pareizi izlietota.

Nesen Saeimas deputāts Ojārs Kalniņš pavēstīja, ka novadam piešķirti 24 000 € Dundagas pils zāles grīdas maiņai. Arī tā ir nauda no deputātu kvotām, no valsts budžeta. Šo iespēju daudzi kritizē, bet tā pastāv, un mēs to izmantojam. Es pats biju iepriekš lūdzis 33 000 €, trūkstošā summa būs jāpie-liek pašvaldībai. Darbi pilī notiks nākamgad.

Alnis Auziņš

Aptauja par apgaismojumu

Pašvaldība vēlas noskaidrot iedzīvotāju viedokli par apgaismojumu Dundagas centrā. Lūdzam atbildēt uz šādiem jautājumiem.

Vai vajag ielu apgaismojumu no plkst. 23.00 līdz 5.00?

Vai vajag lietot lokālu apgaismojumu visu nakti pie pašvaldības iestādēm — vidusskolas, bērnudārza — un uz atsevišķiem balstiem pie pils, Ernesta Dinsberga ielā, pie autoostas un Andreja Upīša ielā?

Vai Brīvības ielā kā bīstamā ceļa posmā vajag lietot apgaismojumu visu nakti?

Kur vajadzētu apgaismojumu uzlabot vai ierīkot to no jauna?

Atbildes var iesniegt rakstiski Saimnieciskajā dienestā Dundagā, Pils ielā 5–1 (*Likajā muižā*) vai zvanot Saimnieciskā dienesta vadītājam Andrim Kojro pa tel. 26563742.

A. A.

Ūdenssaimniecības tarifu projekts

SIA *Ziemeļkurzeme*, reģ. nr. 40003382317, Pils iela 5–3, Dundaga, Dundagas novads, LV-3270, izstrādājusi un 15. X domei iesniegusi ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifu projektu Dundagas pagastam. Tas aprēķināts saskaņā ar Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 12.05.2010. padomes lēmumu nr. 1/8 *Ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodika*.

Ūdensapgādei spēkā esošais tarifs bija 0,50 € par kubikmetru. **Piedāvātais tarifs ir 1,04 €** par kubikmetru. Pieaugums — 108%.

Kanalizācijas pakalpojumiem spēkā esošais tarifs bija 0,78 € par kubikmetru. **Piedāvātais tarifs ir 1,21 €** par kubikmetru. Pieaugums — 55,13%.

Grozījumi tarifs ir saistīti ar investīcijām Kohēzijas fonda projekta *Ūdenssaimniecības pakalpojumu attīstība Dundagā* 1. un 2. kārtā un pakalpojumu izmaksu palielināšanos. Tarifu plānots ieviest no 01.01.2016.

Iepazīties ar tarifu projektā ietverto vispārpieejamo informāciju, kā arī sniegt priekšlikumus un ieteikumus par ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifu projektu lietotājs var SIA *Ziemeļkurzeme* birojā darbadienās no plkst. 9.00 līdz 12.00 un no 13.00 līdz 16.00, iepriekš sazinoties ar SIA *Ziemeļkurzeme* valdes locekli Andreju Bāliņu, tālrunis 26452551.

Priekšlikumus un ieteikumus par tarifu projektu var iesniegt 20 dienu laikā no šī paziņojuma publicēšanas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā SIA *Ziemeļkurzeme* rakstiski, sūtot pa pastu uz iepriekš norādīto adresi vai e-pastu *ziemelkurzeme@dundaga.lv*, kā arī Dundagas novada domei, Pils iela 5–1, Dundaga, Dundagas pagasts, Dundagas novads, LV-3270.

Andrejs Bāliņš

Kā pasakā!

9. XII Anša Roderta ģimene līdztekus 15 citām ģimenēm no visas Latvijas kopā ar Valsts prezidentu Raimonu Vējoni iededza Ziemassvētku egli pie Melngalvju nama.

Latvijas Pašvaldību savienība jaukajam notikumam bija izvirzījusi arī Anša Roderta 8 cilvēku saimi — tēti Ansi, māmiņu Janu un dēlus Lūku (1 gads), Artūru (6), Arvilu (7), Filipu (10), Kārli (12) un Ervinu (15). Lūk, ko pastāstīja Ansis.

«Vispirms sirsnīgs paldies tiem, kas mūs izvirzīja! Pieņemšanā Melngalvju namā jutāmies kā ķēninbērni pasakā. Valsts prezidents īsā uzrunā teica stiprinošus vārdus. Renārs Kaupers ar palīgiem iepriecināja ar koncertu, un tā starplaikos ģimenes zāles priekšā apsveica. Visi nofotografējās kopā ar Raimonu un Ivetu Vējoņiem un dabūja dāvanas. Vēlāk visus uzaicināja uz rotaļu apli. Mans Arvils dabūja paturēt prezidenta roku.

Tad ģimenes pulcējās pie ļoti bagātīga un gaumīga cienasta galda. Visbeidzot arī iedēdzām egli, nodziedājām *Ak, eglīte* un sirsnīgi atvadījāmies. Svētki mums paliks jaukā atmiņā!

Alnis Auziņš

Atklāta vēstule politiskajām partijām

Publicējam Novadu apvienības valdes vēstuli, kas tapusi Rīgā 2. XII.

Par attieksmi pret jaunu administratīvi teritoriālo reformu

Ievērojot, ka neviena politiskā partija pirms Saeimas vēlēšanām savā programmā neinformēja par nodomu uzsākt vēl vienu administratīvi teritoriālo reformu (ATR);

neskatoties uz to, vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs ir piedāvājis vairākus reformas variantus, turklāt jau uzsācis konsultācijas ar sociālajiem partneriem un atsevišķām pašvaldībām;

novadu apvienības valde aicina politiskās partijas paust savu attieksmi būtiskākajos, ar reformu saistītajos jautājumos.

1) Vai uzskatāt, ka vēl vienas reformas uzsākšanai būtu nepieciešams vēlētāju mandāts? Sagaidāmo seku ziņā vēl viena apvienošana tālu pārsniegtu tiešo ietekmi uz nomales efekta attīstību mazajos un vidējos novados, netieši tās sekas izjutīs arī lielo pilsētu un reformas autoru izvēlēto apvienošanās centru un nereformējamo novadu iedzīvotāji (sk. 1. pielikumu).

2) Vai uzskatāt, ka pirms jaunas reformas uzsākšanas ir nepieciešams analītiski izvērtēt, kāpēc sešos gados pēc iepriekšējās reformas nav izpaukušās izveidoto pašvaldību sagaidāmās priekšrocības? Pagaidām iedzīvotāju ienākumi lielajās pašvaldībās neliecina, ka pašvaldības lielumam ir būtiska ietekme uz iedzīvotāju labklājību (sk. 2. pielikumu).

3) Vai uzskatāt, ka ir nepieciešams mazināt nomales efektu lielākajā daļā Latvijas teritorijas, veicināt vienmērīgu teritorijas apdzīvotību? Līdz šim veiktās nozaru reformas — valsts iestāžu koncentrācija, veselības aprūpes koncentrācija un plānotā izglītības iestāžu slēgšana — jau tā ir depopulāciju veicinošs faktors (sk. 3. pielikumu).

4) Vai uzskatāt, ka pašreizējos ģeopolitiskajos apstākļos ir nepieciešams veicināt pierobežas teritoriju apdzīvotību? Iecerētie reformas pasākumi krasi samazina pierobežas apdzīvotības iespējas. Austrumu pierobežai, robežām ar Lietuvu un Igauniju ir gan kopīgas, gan atšķirīgas problēmas, bet depopulācija šajās teritorijās apdraud gan ekonomiku, gan nacionālo drošību (sk. 4. pielikumu).

Novadu apvienības priekšsēdētājs
Gints Kaminskis

1. pielikums. **Apvienošanās potenciālā ietekme uz reformā neiesaistītajām pašvaldībām un uz apvienoto pašvaldību attīstības cen-**

triem

Katrā apvienotajā pašvaldībā ievēlētie deputāti cenšas ievērot visu novada pagastu un novada pilsētu intereses, tomēr visos gadījumos pastiprinās nomales efekts daļā no novadiem. Optimizējot skolu, vietējās administrācijas un pakalpojumu centru izvietojumu, plānojot investīcijas, noris koncentrēšanās process. Tādējādi katra nākamā apvienošana veicina migrāciju, īpaši no jaunajam centram pievienotajām teritorijām.

Kā rāda 2013. gadā veiktais Valsts Reģionālās attīstības aģentūras pētījums par reģionālo attīstību, lielākā daļa potenciālo migrantu izvēlas doties nevis uz Rīgu (tās apkārtnes novadiem) vai citiem attīstības centriem, bet uz ārzemēm. Tādējādi vēl vairāk sašaurinās valsts iekšējais tirgus, nenotiek augsti apmaksātu darbavietu radīšana, pasliktinās sociālo jautājumu risināšana visās pašvaldībās līdz ar kopējo pašvaldību ienākumu kritumu un sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu bāzes sarukumu.

Lielas teritorijas daļas depopulācija apdraud nacionālo drošību, tas attiecas uz visām, ne tikai reformējamajām teritorijām.

2. pielikums. **Novadu reformas gaitā izveidoto lielo pašvaldību un mazo pašvaldību sektmju salīdzinājums**

Ja reforma tiek īstenota iedzīvotāju labā, tad reformas gaitā reformējamo teritoriju iedzīvotājiem jāklūst bagātākiem. Samērā labi šo bagātību raksturo pašvaldības «pašas ieņēmumi» — pašvaldībai nodalitās teritorijā reģistrēto iedzīvotāju ienākuma nodokļa daļas un nekustamā īpašuma nodokļa summa. Ja kādas teritorijas ir veiksmīgi apvienotas, tad jaunajā teritorijā iedzīvotāju bagātībai būtu jāpieaug straujāk, nekā mazāk veiksmīgi reformētajās teritorijās.

Pirms lemt par iepriekšējās politikas turpināšanu, būtu jāsalīdzina, vai pirmajos sešos gados pēc iepriekšējās reformas tās pamatojumā pieņēmumi ir apstiprinājušies.

Iepriekšējās reformas gaitā tika izplatīti vairāki mīti.

1) Mīts, ka lielākajām pašvaldībām ir lielāki pašu ieņēmumi uz vienu iedzīvotāju (pašlaik trīs lielākās pašvaldības – Rīga, Rēzekne un Daugavpils – atrodas attiecīgi 10., 70. un 81. vietā, apvienojot 25 pagastus Rēzeknes novadā, ieņēmumi nav lielāki kā netālu esošajos mazajos novados — Riebiņos vai Baltinavā).

2) Mīts, ka mazākajām pašvaldībām ir lie-

lāki nelietderīgie izdevumi, kurus tās tērē savas administrācijas uzturēšanai, nesniežot iedzīvotājiem pakalpojumus (mazās pašvaldības atbilstoši racionālai organizācijas struktūrai pakalpojumus iegrāmato administratīvajos izdevumos, lielās — nozaru izdevumos, bet tas nebūt neliecina par nelietderīgiem tēriņiem mazajās pašvaldībās).

3) Mīts, ka mazākās pašvaldības neprotot apgūt centralizētās investīcijas (ES fondus). Patiesībā tiek pieņemti diskriminējoši Ministru kabineta noteikumi, kas mazākām teritorijām kavē piedalīties pašām vai sadarbojoties lielākajā daļā programmu.

Pašlaik reformas propaganda ir uzsākta tieši ar šiem mītiem, kuri maz informētiem lasītājiem, klausītājiem vai TV skatītājiem šķiet ticami. Ja reformu iniciatoriem būtu patiesa vēlme uzlabot situāciju novados, tad vajadzētu izvērtēt faktorus, kāpēc pirmajos sešos gados pēc reformas iepriekš noteiktās ieceres nav īstenojušās, kādi ir apstākļi, kas to nosaka, un kādas kļūdas ir pieļautas. Teorētiski pastāv mēroga efekts — apvienojot finanšu, materiālos un intelektuālos resursus, var panākt augstāku produktivitāti, taču vajadzēja noskaidrot, kas īsti ir noticis ar šīm lielajām pašvaldībām, kāpēc tur nav izpaukušās pozitīvās iespējas.

Nav arī pagājis pietiekams laiks, lai izvērtētu esošo novadu potenciālu. Daudzos novados vēl turpinās strukturālās reformas, kuru izvērtēšanai nepieciešams šīs reformas pabeigt.

3. pielikums. **Nomales efektu veicinošie faktori**

Iepriekšējās reformas gaitā tika panākta vienošanās ar valdību par finanšu izlīdzināšanas reformu, kas garantētu visām pašvaldībām stabilus ienākumus, salīdzinot ar valsts ienākumiem. Ja iedzīvotāju ienākuma nodokļa likme tiktu aprēķināta atbilstoši stabilai proporcijai valsts un pašvaldību ienākumos, tad katra pašvaldība būtu ieinteresēta palielināt savus patstāvīgos ieņēmumus. Aizbildinoties ar pasaules ekonomisko krīzi, valdība solījumu neizpildīja, bet jaunais finanšu izlīdzināšanas likums vēl vairāk pasliktinās ieņēmumus veselos reģionos un teritorijās ar zemākiem ieņēmumiem.

Tie iepriekšējie attīstības centri, kam pievienoja pašvaldības — saņēmējas no finanšu izlīdzināšanas fonda, bija lielākie zaudētāji. Kaut arī šie zaudējumi daļēji tika kompensēti ar īslaicīgām speciālām dotācijām no izlīdzināšanas fonda un mazos novados diskriminējošu investīciju politiku, tomēr apvienoto pašvaldību ekonomiskais pamats — savu ienākumu palikšana teritorijā — tika iedragāts. Uz lielo novadu, kam centrā pilsētas, rēķina valdība uzsāka pašvaldību kopējo ieņēmumu samazināšanas procesu.

jons. Man jau bija viens gads darba stāža un kategorija, tāpēc mani paņēma darbā veikalā, kas atradās tagadējās Brīvības ielā 12, toreizējās MRS telpās. Tur atradās arī ēdnīca. Veikals bija ļoti mazs.

Tajā bija pārtikas preces, smagās rūpniecības preces. MRS strādniekiem pēc saraksta pienācās pārtika.

Lietoju saskaitāmos kauliņus, preces tinu papīrā. Plastmasas izstrādājumu nebija, cilvēki nāca ar auduma kulītēm, kur ielikt pirkumus.

Kad atnācu strādāt uz Dundagu, garajā bijušās muižas ēkā zem veikaliem atradās maizes ceptuve, pa vidu sagādes daļa, bet tālāk, uz slūžu pusi, desu darbnīca. Ceptuve bija zem pārtikas veikala, un pa liftu uz to nāca augšā svaiga, garšīga maize. Arnolds Grausmans bija ceptuves vadītājs. Desas arī bija gardas, nekādas sojas un ķimijas! Domāju, ka izmantoja vietējo piegādāto gaļu. Sagādē strādāja Liepiņa, Zandberga, Rožkalne, vēlāk Maiga Lielanse. Domāju, ka tagad telpas zem bijušajiem veikaliem ir sagruvušas.

Kad tur, kur tagad ir *Jūras sapņi*, atradās ēdnīca, Papels, kā sauca Blumbergu, ar zirgu veda ēstuvei ūdeni mucās.

Pēc tam, kad atgriezos no pirmā dekrēta atvaļinājumā, strādāju gaļas veikalā, kas atradās garās muižas ēkas galā, aptiekas pusē. Veikala vadītāja bija Ženija Bernšteine. Vēlāk pārņēmu kultūrpreču nodaļu, kas arī atradās

Veiktā slimnīcu tīkla optimizācija un ātrās palīdzības reorganizācija ir pasliktinājusi veselības aprūpes pieejamību, tādējādi veicinot depopulāciju, īpaši kvalificēta darbspēka un jauno ģimeņu aizbraukšanu. Papildinot ar investīciju un administrācijas koncentrāciju, ko izraisīs kārtējā apvienošana, dzīve lielākajā daļā novadu kļūs vēl mazāk pievilcīga.

Līdzīga ietekme uz depopulāciju būs skolu tīkla optimizācijai. Skolas pakāpeniski tika slēgtas jau iepriekšējās reformas rezultātā, jaunie valdības noteikumi atņem valsts finansējumu uz vienu skolnieku skolām ar mazajām klasēm, kas papildus veicinās depopulāciju.

Līdzīga ietekme ir valsts sadalīšanai attīstības centros un pārējās teritorijās. Eiropas investīcijas tiek novirzītas galvenokārt attīstības centriem, iespējas saņemt finansējumu attīstībai nav atkarīga no projektu kvalitātes, bet no politiski nolemtas iekļaušanas vai neiekļaušanas sarakstā. Šāda politika skar ne vien infrastruktūru, bet arī iespējas saņemt kredītus uzņēmējdarbībai, jo valsts atbalsta trūkums ir signāls privātajām bankām nedot kredītus mazās un vidējās uzņēmējdarbības attīstībai «bezperspektīvajās» teritorijās.

Situācijas absurdumu raksturo fakts, ka no desmit teritorijām ar lielākajiem pašu ienākumiem uz vienu iedzīvotāju astoņas ir ārpus «perspektīvo» pašvaldību saraksta.

4. pielikums. **Paātrinātas depopulācijas pierobežā potenciālā ietekme**

Līdzšinējā reģionālā politika nav veicinājusi apdzīvotību pierobežā. Arvien vairāk ciemi un apdzīvotas vietas tiek pamestas.

Nemot vērā ģeopolitisko situāciju, visi austrumu pierobežas depopulāciju veicinošie pasākumi kopumā (ieskaitot jaunu ATR) rada valsts saglabāšanas apdraudējumu, ja no ārvalstīm Latvijā tiktu inspirēts hibrīdkarš.

Tāpat paātrināta depopulācija pierobežā neļauj organizēt efektīvu Eiropas ārējo robežu aizsardzību pret bēgļiem. Tas potenciāli pastiprina musulmaņu fundamentalistu ierašanās varbūtību, tam sekas var būt terorisms un politiskā destabilizācija.

Latvijai īpašas briesmas rada apstāklis, ka sabiedrības integrācijas process vēl ir pusceļā. Liela daļa no nepilsoņiem joprojām apzināti neizvēlas pilsonību (neuzskata par nepieciešamu juridiski nostiprināt savu piederību Latvijas Republikai). Šajos apstākļos depopulācija atbrīvo vietu liela daudzuma bēgļu ieplūšanai, kas kļūtu par papildu politiskās destabilizācijas faktoru.

Nomales efekts izpaužas arī pierobežā ar Lietuvu un Igauniju. Šo teritoriju depopulācija samazina Latvijas dabas resursu un zemes izmantošanu produktīvai ekonomikai, tāpat veidojas zonas, ko potenciāli var aizņemt nevēlami imigranti.

muižas ēkā.

Kultūrpreču nodaļā strādāju kopā ar Silvu Vilciņu, viņas vīrs — noliktavā. Visilgāk, vairāk nekā 20 gadu, esmu kopā nostrādājusī ar Mārīti Pekmani. Viņa, toreiz vēl Mārīte Bernšteine, atnāca kā mācekle. Mārītes kāzās biju vedējmāte. Strādājām kopā, līdz atvēra jauno universālveikalu. Tad viņa nonāca rūpniecības preču nodaļā, bet par manu darba vietu kļuva pārtikas nodaļa.

Kultūrpreču nodaļā bija jāpārzina visas sīkās preču grupas, sākot ar motociklu daļām un beidzot ar foto un radio spuldzītēm. Nepārtraukti bija, ko darīt. Kādu laiku ar autobusu braucām uz Rīgu atlasīt preces: es — kultūrpreču nodaļai, Velga Rudzīte — rūpniecības nodaļai. Vēlāk to darījām Talsu bāzē.

Atskaites rakstīju latviski, arī rēķini nāca latviešu valodā. Dažreiz dokumenti no Rīgas gan bija krieviski. Kad atsūtīja man rezerves daļas motociklam, tur bija pakojums un šifrs klāt. Man nebija ne jausmas, kas tas par zobratu *Ižam*. Palīgā nāca Ziedonis Frīdenbergs. Kad kopā izskatījām pirmo kārtu, tad jau man kļuva skaidrs. Jāni Gulbi interesēja televizori. Viņš vienmēr palīdzēja ar tehniskajām lietām.

Diāna Siliņa

Turpmāk vēl.

Lauzīsim galvas dotajā virzienā!

Kā likt lietā mūsu kultūras mantojumu?

27. XI Dundagas pilī Latvijas Piļu un muižu asociācijas 15 gadu jubilejai veltītā konference *Kultūras un tūrisma sinerģija — ekonomiskās izaugsmes, sociālo pārmaiņu un labklājības virzītājspēks* pulcēja vairāk nekā 100 dalībnieku.

Konferences ievadā Baiba Dūda, Latvijas Piļu un muižu asociācijas prezidente un namamāte, rosināja dalībniekus meklēt atbildes uz jautājumiem, kā globalizācijas, tehnoloģiju un strauju pārmaiņu laikā ilgtspējīgi saglabāt kultūras mantojumu un to pilnvērtīgi izmantot, kā rast jaunas starpnozaru iespējas. B. Dūda pateicās Valsts Kultūrkapitāla fondam par pasākuma finansēšanu un pašvaldībai par atbalstu.

Konferencē, ko raiti vadīja Dīvs Reiznieks, ar referātiem uzstājās 14 runātāji, aplūkojot tādās tēmas kā Eiropas Savienības fondi un citi finanšu instrumenti, Atbalstāmās tūrisma nozares, Latvijas muižu un piļu atjaunošana, restaurācija un izmantošana mūsdienās, Kultūras un tūrisma ekonomiskie, sociālie un vides aspekti, Latvijas piļu un muižu apsaimniekošanas videi draudzīgie aspekti, Vienota tūrisma galamērķa izveide, Informācijas un komunikāciju tehnoloģijas biznesā un tirgvedībā, Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšana, izmantojot jaunākās 3 D tehnoloģijas, Baltijas valstu pilis un muižas ceļā no pagātnes uz nākotni: nevalstisko organizāciju loma.

Tēmu daudzveidība deva iespēju ikvienam klātesošajam gūt ko vērtīgu. Tā Ūšu saimniecei **Dženetai Marinskai** no Kolkas visvairāk

bija devis LU Ekonomikas un vadības fakultātes docētājas Aijas van der Steinas referāts par kultūrvēsturiskā mantojuma izmantošanu tūrisma un izaicinājumiem nākotnē, kā arī tēmas par jauno tehnoloģiju iespējām. Šo rindiņu autoru īpaši saistīja Vidzemes augstskolas lektora Jura Smaļinska uzstāšanās par videi draudzīgu piļu un muižu apsaimniekošanu, savukārt *Dr. arch. Jāņa Zilgalvja* apkopojums par veiksmīgi atjaunotajām un diemžēl arī aizlaistajām pilīm un muižām ļāva gūt uzskatāmu priekšstatu par mūsu valsts bagātībām un lika sailgoties pēc vasaras ceļojuma...

Dienas noslēgumā viesus gaidīja koncerts, ekskursija pa pili un draudzīgas sarunas.

Izmantojot izdevību, aprunājos ar vienu no konferences dalībniecēm, ainavu arhitekti, vēsturisko parku speciālisti **Ilzi Māru Janeli**, kas, tēlaini sakot, stāvējusi pie mūsu pils parka estrādes šūpuļa un tagad varēja novērtēt jauno būvi.

— **Vai atceraties spriešanu, izraugoties jaunās estrādes vietu?**

— Nu jau pagājis krietns laiks. Esmu bijusi arī daudzās citās vietās, tāpēc jāatzīst, ka sīki un smalki visu neatceros. Man gan vispiemērotākā vieta estrādei likās otrpus ceļam — pilnīgi ārpus parka. Tur ir daudz vietas, ie-

spējas paplašināt.

Bet arī izraudzītais novietojums ir labs, tam ir savi lieli plusi. Galvenais maršruts uz parku iet garām estrādei, un vajadzības gadījumā estrādei var piebraukt ar vieglo transportu, tas ir arī svarīgi cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Otrā pusē ir vietējās nozīmes lielceļš, kas atkal ir labi aprīkojuma pievešanai.

Drusku par daudz mākslinieciski uzspēlēts šķiet aizmugurējais režģis, es to būtu vēlējusies mazliet askētiskāku. Iespējams, daudzi tam nemaz nepievērš uzmanību. Kopumā ir padarīts labs darbs.

— **Tiekoties ar iedzīvotājiem, esam dzirdējuši arī tādās domas, ka estrāde nav veiksmīgi uzbūvēta, ka lietainā laikā dejotājiem jādanco pa pelķēm...** Pirms celtniecības gan eksperti ir lēmuši, pēc tam Būvvalde pieņēmusi. Arī toreizējais izpilddirektors nekādas lielas kļūdas estrādē neatrada.

— Atļaušos iemest vienu akmentiņu kritizētāju lauciņā. Bieži vien tādās lietas saskata cilvēki, kas paši nav pārpārēm izbaidījuši lielpilsētas betona blūku labumus, kas atrodami kur vajag un kur nevajag. Bet pelķes lietainā laikā parādās arī tādās estrādēs, kas projektētas un uzturētas ar vislielāko rūpību. Kamēr nedzīvosim Sahārā, tikmēr ar pelķēm jāreķinās.

— **Pirms dažiem gadiem tikām pie atjaunota pils pagalma. Tad daļā sabiedrības izskanēja iebildumi, ka dāmas augstapapēžu korpuses nevar tikt uz balli. Arī pirms šiem darbiem notika rūpīga izpēte, un vai tad tiešām tik senai pilij iekšējo pagalmu vajadzētu asfaltēt?**

— Es pateikšu pretargumentu. Jaunības dienās studēju toreizējā Rīgas Politehniskajā institūtā. Mums notika lekcijas gan galvenajā ēkā Kaļķu ielā, gan mājās Kronvalda bulvārī. Siltajā laikā mēs, meitenes, no vienas lekcijas

uz otru gājām steidzīgā solī pa Vecrīgas brūģi, un mums kājās bija augstapapēžu kurpes, taisnība gan, līdz 6 centimetriem augstas. Neatceros, ka no mums kāda būtu izmežģījusī potīti vai nolauzusi papēdi. Bet jāņem vērā viens apstāklis. Toreiz jaunieši līdz pilngadībai *nedragāja* krosenēs. Tagad gan. Un, kad nu pēkšņi iekāpj apavos ar 12 centimetru augstiem papēžiem, tad nu ir, kā ir.

Atskatīties uz ievērojamo pasākumu jau pēc tā noslēguma lūdzu **Baibu Dūdu**:

— Jau vairākus gadus Piļu un muižu asociācijas biedru vidū bija izskanējusi doma rīkot konferenci, lai aktualizētu kultūras mantojuma objektos strādājošajiem nozīmīgās tēmas. Tās ir svarīgas visiem neatkarīgi no tā, kā šos objektus izmanto, — vai tur ir skola, muzejs, restorāns vai viesnīca. Visi saskaras ar tūrisma jomu, visi rīko kultūras pasākumus. Gribejām saprast, kā kultūras mantojumam būt ilgtspējīgam globalizācijas laikmetā, lai to racionāli, efektīvi, pareizi izmantotu un arī attīstītu. Pati ēku atjaunošana jau ir nebeidzams stāsts!

Uzstāties aicinājām profesionāļus no akadēmiskās vides un arī praktiķus. Lielākā daļa runātāju to darīja brīvprātīgi, idejas vārdā. Par to viņiem esam ļoti pateicīgi. Esam gandarīti par rezultātu, par labo līmeni, par to, ka nodrošinājām tulkojumu ārzemju viesiem no Norvēģijas, Vācijas un Lietuvas un labu servisu visiem ciemiņiem. Viegli nebija, bet strādājām no sirds, un atsaucsmes ir labas. Ceru, ka šī reize nebūs pēdējā.

Priecājos arī par mūsu pašvaldības komandu, kas atsaucīgi iesaistījās, saprata konferences nozīmību un lieliski tika galā ar pienākumiem. Mēs, mājinieki, bijām gan profesionāli, gan krāšņi.

Alnis Auziņš

Latviskais mantojums Andrim Antmanim!

27. XI ceturto reizi lauku tūrisma uzņēmējiem pasniedza kultūras zīmi *Latviskais mantojums*. Šogad to saņēma arī pitradznieks Andris Antmanis par Lībiešu krasta kultūrvides saglabāšanu un daudzinašanu, būvējot senos žogus. Apsveicam!

Kultūras ministrijas lielajā zālē *Latviskā mantojuma* zīmi 14 lauku uzņēmējiem pasniedza kultūras ministre Dace Melbārde, Latvijas Pašvaldību savienības priekšsēdis Andris Jaunsleinis un Latvijas lauku tūrisma asociācijas *Lauku ceļotājs* prezidente Asnāte Ziemeļe. Uzrunu ekspertu komisijas vārdā teica dzejniece Māra Zālīte.

Latviskā mantojuma zīme veidota pēc *Lauku ceļotāja* ierosmes, un to pasniedza lauku tūrisma uzņēmējiem, kas saglabā un daudzina latvisko kultūras un sadzīves mantojumu. Jau 54 lauku tūrisma saimniecībās ikviens interesents var iepazīt latvisko ēdianā, arhitektūrā, svētku svinēšanā un tradicionālo amatu prasmju uzturēšanā.

Mūsu novadā šo pagodinājumu 2013. gada pavasarī jau izpelnījās Ūšu saimniece

Dženeta Marinska. Piļu un muižu asociācijas konferences laikā Dženetai jokojot teicu, ka nu jau novadā varētu dibināt *Latviskā mantojuma* zīmes īpašnieku klubu. Dženeta sacīja priecājamies, ka abi ieguvēji ir no mūsu piekrastes un ka vērojama zīmīga sakritība — gan viņa, gan Andris darbojas tūrisma nozarē, un abi ir īsteni vietējie ar pamatīgām saknēm dzimtajā zemē.

Andrim lūdzu atgādināt dažas svarīgākos faktus. Ar seno žogu būvniecību *Krogu* saimnieks sācis aizrauties pirms trim gadiem, pašlaik pie viņa sētas Pitragā var redzēt vairāk nekā 20 dažādu žogu posmu, un pie viena no tiem Andris piestiprinājis saņemto atzinības apliecinājumu.

Lai iedvesma arī citiem!

Alnis Auziņš

Diploms tūrisma jomā

4. XII Latvijas tūrisma forumā Jūrmalā mūsu pašvaldība no Tūrisma attīstības valsts aģentūras saņēma diplomu *Par veiksmīgu dalību Eiropas Komisijas un Tūrisma attīstības valsts aģentūras EDEN konkursa «Tūrisms un vietējā gastronomija» nacionālajā atlases finālā*.

Eiropas Savienības projekta EDEN (*European Destinations of Excellence*) mērķis ir veicināt un attīstīt ilgtspējīgu tūrisma Eiropā. Šoreiz diplomu līdztekus lielajām Liepājas, Bauskas un Tukuma pašvaldībām izpelnījās arī dundadznieku projekts *Lībiskais līdzās zemē starp divām jūrām*. Balvā — Vides filmu studijas uzņemtā 3 minūšu videofilma ar sklandraušu cepēju Dženetu Marinsku un zivju kūpināšanas meistarū Andri Antmani «galvenajās lomās», kā arī iespēja divām ģimenēm «izēsties» Mazirbes *Stūrīšos*. Apsveicam projekta sagatavotājus, mūsu Tūrisma informācijas centru, par novada daudzinašanu!

Alnis Auziņš

Žurnālistu vizīte

26. XI, atsaucoties mūsu aicinājumam, novadā viesojās žurnālisti no *Neatkarīgās Rīta Avīzes*, *TVnet*, *Izglītības un Kultūras, Talsu Vēstīm*, *Ļubļu*, kā arī neatkarīgā žurnāliste un pārstāve no *Skaisto skatu aģentūras*.

Uzaicinājuma mērķis — parādīt mediju pārstāvjiem, ka esam pieejami arī vēsajā laikā un arī ziemā ir daudz iespēju labi atpūsties. Kolkā ciemiņi apmeklēja Dženetas Marinskas Ūšus, pareizticīgo baznīcu, Kolkasragu, uzkāpa putnu novērošanas tornī un iepazīna citus infrastruktūras jaunumus. Dabas gides Inas Braunas vadībā žurnālisti apbrīvoja Šlīteres Zilos kalnus, pēc tam pusdienoja Anša Roderata *Mežlīdumos*. Pievakarē par dārkopības iespējām pastāstīja un gatavajos produktos dalījās Edīte Seipule, savukārt veselīgi siltas vilnas segas un spilvenus piedāvāja Jolanta Derkevica.

Alanda Pūliņa, tūrisma organizatore

Apgūstot krāsu mācību

No augusta līdz novembrim vairāki mūsu novada seniori un citi interesenti saturīgi pavadīja savu brīvo laiku, reizi nedēļā piedaloties biedrības *Dundangas Sendienas* piedāvātajā un domē finansiāli atbalstītajā projektā *Krāsu mācības pamatī*. Iespaidos dalās projekta dalībnieces Gundega Lapiņa, Božena Ozollapa un Maruta Šulca.

Kā pastāstīja Gundega, kas ir arī biedrības *Dundangas Sendienas* vadītāja un projekta autore, par vajadzību apgūt krāsu mācību runāts jau agrāk. Kad radusies iespēja projektu rakstīt, šaubu nav bijis. Arī Ausma Goldberga labprāt piekritusi to mācīt. Tā nu dalībniecēm 10 nodarbības Dundagā, biedrības telpās, un izbraukums Mazirbē pagājis kā viens elpas vilciens. Božena teica, ka viss bijis nopietni — Ausma sirsnīgi mācījusi gan teoriju, gan praktisko krāsu lietojumu. Laika plāpāt ar citām nav bijis! Gan Gundega, gan Božena atzina, ka pēdējo reizi zīmējušas pirms daudziem gadiem, varbūt pat pamatskolas laikā.

Te esot atsvaidzinājušas savas zināšanas. «Uzreiz sāku lielāku uzmanību pievērst krāsām, kas apkārt. Ausma arī mums rādīja piemērus, kā viss noformēts televīzijas studijā, kad diktori stāsta ziņas, kā lielveikalos tērpi salikti pa krāsām», teica Gundega. Kad apguvušas krāsu apli, saskaņu un pāreju no viena toņa otrā, pašas jaukušas krāsas kopā, teoriju pārbaudot arī praksē.

Noslēgumā tapuši gleznojumi pēc izvēlētās skices. Gan gleznojumi, gan mandalas un taureņi, kas izkrāsoti atbilstoši krāsu mācības pamatiem, līdz janvāra beigām apskatāmi Dundagas bibliotēkas izstādē. Božena tur

ir pat divi gleznojumi, katrā — pa piemīlīgam kaķītim. Gundega teica, ka Boženai zīmēšana ļoti padodas un abi darbi tapuši bez kādas izvēlētas skices. Viņai patīk kaķi, pašreiz gan nevienas minkas Boženai mājās nav, toties ir papagaiļu pāris — zaļgandzeltētais Dūda un zilganzaļais Čapeks. Božena nodarbību laikā pati arī ir iegādājusies papīru, labus zīmuļus un guaša krāsas. Kad pienāks kārtīga ziema, tad viņa sāks zīmēt. Nākamie viņas darba varoņi būs četri sivēntiņi. Varbūt kādreiz arī Dūdai un Čapekam uzspīdēs laime un saimniece viņus iemūžinās gleznā.

Arī Maruta, nodarbību iedvesmota, iegādājusies guaša krāsas. Lielākā daļa izstādē redzamo mandalu ir viņas izkrāsotas. Maruta ir pārliecināta, ka projektā apgūtais ir noderīgs jebkurā situācijā. Krāsu salikumi jāzina, gan ģērbjoties, gan adot, gan iekārtojot dzīvokli. Projekta pievienotā vērtība ir bijusi skolotāja Ausma Goldberga. «Saprātu — ja viņa mūs mācīs, tad būs vērts nodarbības ap-

meklēt. Patika, ka mums lika praktiski darboties ar konkrētām krāsu grupām, meklējot krāsas un to nianses. Varbūt reizēm pietrūka laika un pašai arī pacietības, bet darboties bija īpaši saistoši. Skolotāja mums rādīja, kā, piemēram, krāsas sader kopā gleznās un dzīvokļa iekārtojumā. Tagad braucot uz teātra izrādēm kultūras namā *Jūras vārti*, ar citām acīm skatos arī uz gleznām. Aplūkoju, kāda tā izskatās, kad pieeju klāt, un kāda, kad paeju tālāk, kā krāsas spēlējas.

Uz nodarbībām gāju ar prieku, un darboties aizrautu līdzī arī meitu un mazmeitu. Nu mazā Elza ņem krāsas un liek tās kopā, vēro, kas no visa iznāks», atklāja Maruta.

Projekta dalībnieces ir pateicīgas novada domei par iespēju tik piepildīti pavadīt brīvo laiku, reizē iegūstot noderīgas zināšanas. Paldies arī Gundegai, kas saklausīja šo vajadzību, rakstīja projektu un rīkoja nodarbības!

Diāna Siliņa

Par zaļu pat vēl zaļāks

Kurzemītes saime radoši rosās

17. XI novada domes Pateicības rakstu par nozīmīgiem sasniegumiem — 1. vietu SIA Atkritumu apsaimniekošanas sabiedrības «Piejūra» rīkotajā makulatūras vākšanas konkursā Palīdzēsim kokiem! un par iegūto Ekoskolas diplomu — saņēma pirmskolas izglītības (PII) iestāde Kurzemīte. Par balvu visai saimei gandarījums, un dzīve bērnodārzā turpinās tikpat rosīgi un aizraujoši.

Kurzemītē ciemojos diezgan bieži un vienmēr priecājos par piedzīvoto radošo gaisotni. Šoreiz bērnodārzā ierados Mārtiņdienā pēc skolotājas Sarmītes Sirkeles uzaicinājuma. Vispirms mani ārpusē pie ēkas sagaidīja septiņi jauni vides objekti — atšķirīgi un krāsaini gaiļi. Kā vēlāk pastāstīja iestādes vadītājas vietniece izglītības jomā Rudīte Balķīte, tā ir ekomode Mārtiņgailim un rāda, kā no otrreizējiem materiāliem var radīt skaistu rotājumu, kas priecē acis dundadzniekiem, garāmbraucējiem un viesiem. Gaiļu koka pamatnes izgatavojuši un ievietojuši Alena Slavas mamma un tētis. Par to viņiem īpašs paldies! Gaiļus izrotājuši katras grupiņas vecāki, bērni un darbinieki kopā.

Pēc glīto gaiļu aplūkošanas devos uz zāli, kur trīs grupiņu, *Spārīte*, *Taurenītis* un *Mārīte*, audzinātājas — S. Sirkele, Irina Seržante, Monta Bērente, Līga Enzele, Iveta Stare un Gunta Mika — katra bija iejutusies kādā vīstus saimes piederīgā lomā un lauku sētā meklēja Mārtiņdienā pazudušo Gaili. Savukārt grupiņu bērni bija pārģērbušies par kaķēniem, zaķēniem, kazlēniem, sivēniem, pilēniem un jēriņiem. Pašu Saimnieci lieliski attēloja Inga Apškrūma, gan dziedot, gan spēlējot akordeonu, gan uzrunājot pārējos lauku sētas iemītniekus. Visiem pa vidu ar panteras graciozītāti grozījās melnais Kaķis, nu, protams, tā bija nomaskējusies, tomēr pazīstama Rudīte Balķīte! Tā nu katra grupiņa parādīja kādu priekšnesumu, iesaistot arī pārējos, piemēram, dejojot *Cūkas driķos*, dziedot, norunājot tautasdziesmas, minot mīklas, ejot rotaļās. Izcils bija krāšņais Gailis, kurā atpazinām Līgu Enzeli. Un liels gudrinieks arī! Zinot, kas Gailim varētu draudēt Mārtiņdienā, viņš bija devies uz dzirnavām, tur samalis miltus un vēlāk izcepis plātsmaizi, ar ko visus arī pacienāja. Saimniece un vīstus saime bija tik laimīgas, ka viņš atradies, un apgalvoja, ka Gailim nebūtu nokritusi ne spalviņa arī tad, ja viņš rītu būtu sagaidījis lauku sētā. Paldies *Spārītes*, *Taurenīša* un *Mārītes* skolotājām, kas, aicinot piedalīties arī pārējās kolēģes, bija sagatavojušas tik mūsdienīgi un asprātīgi apspēlētu Mārtiņdienu!

Par to, kas vēl notiek bērnodārzā, pastāstīja vadītāja Ilona Onzule un R. Balķīte. Bet vispirms viņas bija pārsteigtas, ļoti priecīgas par apbalvojumu un lepnas par savu iestādi — ziņu par to biju atnesusi gandrīz reizē

• Arī zaķēni no jaunās grupas Sienāzītis domāja, kur pazudis Gailis un kā nu to varēs atrast.

Autores foto

ar kultūras pasākumu organizatores Rutas Bērziņas iedoto ielūgumu. Ilona uzteica savu brīnišķīgo, talantīgo un atsaucīgo kolektīvu: «Tādu novēlu jebkurai pašvaldības iestādei! Viens jau nav ne cīnītājs, ne uzvaras guvējs, apbalvojums ir visa kolektīva nopelns». Gan vadītājai, gan pašam darbiniecēm ir prieks par savu iestādi, tāpēc arī ir viegli strādāt. Katrai ir kāds talants, ar ko dalīties. Lielākā daļa kolektīva neprasa, kas par padarīto būs, vienkārši ķeras klāt, izdomā un izdara.

Ir lepnams par pašu gatavotajām puķu dobēm, kas rotā pagalmu. Par to liels paldies pienākas veļas pārzinei Intai Osītei, kas ir dzimusi daiļdārzniece. Viņai ir gan idejas, gan darbi. Inta arī tur rūpi par dobēm. Puķu stādīņus parasti ir izaudzējusi un atnesusi pavāre Andra Beņislavska un audzinātāja Inta Grīnīte. Savu reizi jau katra kādu ir atnesusi. Vienu gadu pašas sametušas naudu un braukušas uz stādaudzētavu *Jaunemari* pīrkst stādus. Pēc tam pašas arī stādījušas.

Ilona un Rudīte uzteica arī lielisko *Kurzemītes* mūzikas skolotāju Ingu Apškrūmu, uz kuru vienmēr var paļauties, kas ir idejām bagāta, strādā aizrautīgi, bieži arī pēc noteiktā darba laika, darot pienākumus, kas nav iekļauti viņas amata aprakstā. Ilona novērtēja arī Rudītes lielo devumu, jo viņa ir tā, kas

«velk ekoskolas ratus ar visu vezumu» un kam lieliski izdodas ar to tikt galā. Pēc pirmā ekoskolas gada iegūt sertifikātu, tā jau ir uzvara! Ekoskola — tas ir pienesums Dundagai, daudzīnot novadu visā Latvijā.

Bērnodārzs labi sadarbojas ar vecākiem. «Ļoti cenšamies, lai vecāki aizvien darbotos kopā ar bērniem, tādējādi viņi arī labāk izprastu savas atvasītes», teica Rudīte. «Reizi gadā vecāki bērniem rāda leļļu teātri. *Pienēnītes* grupā tas notiek jau 3. gadu pēc kārtas.

To dara arī vecāki *Taurenītis* un *Bitītē*. Šogad vecāki visiem bērniem rādīja ļoti skaistu leļļu teātri *Rudenī* ar mūziku un dziesmām, ar dekorācijām, kas gatavotas no otrreizējiem materiāliem. Tā režisore bija mūzikas skolotāja Inga, kas kopā ar vecākiem izrādī mēģināja pēc darba. Paldies visiem atsaucīgajiem vecākiem, kas piedalījās izrādē: Dagnijai Vladai, Elīzai un Mairim Dambergiem, Zanei Rozefeldei-Kristīnai, Agijai Ekerei, Baibai Napskai, Zitai Stumbiņai, Baibai Angerei un Aritai Alsbergai!» pastāstīja Ilona. Leļļu teātrus reizēm ir rādījušas arī skolotājas pašas.

Šogad, gatavojoties Latvijas dzimšanas dienai, bija izvēlēta tēma *Es savu Latviju zīmēju* tā. Vecāki kopā ar bērniem zīmējuši Latviju, pēc tam bērnodārzā veidota zīmējumu galerija. Šī tēma caurvijusi arī svinīgo pasākumu. Patriotu nedēļā gan iestādē strādājošie, gan bērni staigāja ar sarkanbaltsarkana jām lentām. No 14. decembra grupiņās jau sāk svinēt Ziemassvētkus.

Katru gadu bērnodārza darbinieki, vecāki un bērni vāc arī kastaņus, ko pēc tam daudzveidīgi izmanto. Tie lieti noder sporta un rotaļu nodarbībās. Ieberot kastaņus plastmasas pudelēs, tās lieto kā skaņu materiālu. Ar kastaņiem bērni mācās arī skaitīt. Tie lieliski vingrina bērnu pirkstiņus.

nemt perfekcionista pozu, ir bailes, ka mūs tādus, kādi esam, nemilēs, nepieņems. Šai izjūtai saknes meklējamas bērnībā. Ja mums kā bērniem kaut kas neizdodas un mūs pārāk daudz kritizē, rodas izjūta, ka neesam pietiekami labi, ka mums nākotnē arī neveiksies, ka mūs nemilēs. Viņa arī atzina, ka ikdienā esam tik ļoti atkarīgi no citu vērtējumiem. Turklāt tie radikāli atšķiras!

To, ka ir perfekcioniste, Elīna pati atklājusi tikai tad, kad viņai piedzimis trešais bērns. Tad viņa sapratusi, ka visu mūžu dzīvojusi citu dēļ, lai parādītu, cik ir laba, līdz kādā brīdī pazaudējusi pati sevi. Tagad Elīna mācās būt brīva un ļauties dzīvei, kā arī dalīties atklātajā ar citiem.

Viņa arī uzsvēra, ka audzināšanas galvenie mērķi ir divi — dot mīlestību un iemācīt domāt. Audzināšanas metodēm ir otršķirīga nozīme. Ja nav mīlestības un sirds siltuma, tad neko nedos arī vislieliskākā metode. Bērni mācās no tā, ko viņi redz, nevis dzird.

Diāna Siliņa

* Ģeštaltpsīhologija — psihisko parādību pētīšana, ievērojot veseluma principu.

Kurzemīte turpina piedalīties arī ekoskolu kustībā. Šī mācību gada tēma ir *Atkritumi*. Jau novembra sākumā bērnodārzs iesaistījās pasākumā *Ekoskolu rīcības dienas visā Latvijā*. Pie mums tās izskanēja šādi — *Dundagas PII Kurzemīte par tīru Latviju, un tu?* — ar norisēm vairākās dienās: 2. XI bija rotaļnodarbību diena *Es šķiroju tāt*, 3. XI, radošās darbības dienā, bērni gatavoja kartiņas ar aicinājumu Dundagas iedzīvotājiem šķirot, atgriezt un taupīt, 5. XI, ciemošanās dienā, bērni ciemojās dažādās iestādēs, dālot kartiņas. Savukārt 5. un 6. XI radīti jau pieminētie gaiļi otrreizējos materiālu tērpos. Rudīte uzsvēra, ka bērnodārzs visu laiku darbojas ar dabas materiāliem, māca bērnus taupīt, šķirot atkritumus, taču iestādei kā ekoskolai būtiski ir stāstīt par to arī sabiedrībai, aicinot domāt par dabas resursiem, to saglabāšanu un atbilstoši rīkoties ikdienā.

Kurzemīte piedalās arī dažādos konkursos, lai papildus iegūtu darbam vajadzīgos materiālus. Bagātīgu konkursu klāstu piedāvā SIA *Atkritumu apsaimniekošanas saimniecība «Piejūra»*. Viens no tādiem bijis zīmējumu konkurss *Tīrs ūdens — dabas velte*. Par piedalīšanos tajā bērnodārzs balvā saņēms pāršķiramo sienas kalendāru ar bērnu zīmējumiem un papīru zīmēšanai. SIA *Atkritumu apsaimniekošanas saimniecība «Piejūra»* ir iespēja nodot makulatūru un izlietotās baterijas.

No 2. XI līdz 7. II norisinās arī *Maxima* veikalu akcija ar aicinājumu atbalstīt savu skolu vai bērnodārzu *Savai skolai*. Ilona un Rudīte aicina ne tikai bērnu vecākus, bet arī ikvienu dundadznieku saglabāt uzlīmes un atnest tās uz bērnodārzu. Par sakrātajām uzlīmēm varēs iegādāties sporta preces, interaktīvos mācību materiālus, kancelejas preces un attīstošās spēles.

Vēl kāds patīkams jaunums — 3. XI bērnodārzā *Kurzemītē* sirsnīgi atklāja jaunās grupiņas *Sienāzītis* glīti izremontētās telpas. Tajā strādā audzinātājas Lelde Dēvita un Gerda Engelberga, kas jau uzsākušas pedagoģijas studijas augstskolā, un viņu palīdzē Zane Grīnīte. Grupiņā ir 19 trīsgadīgi bērni. Tajā ir jaunas gultiņas, garderobē — skaisti skapiši. Galdi un krēslī ir īpaši, jo to kājas var gan pagarināt, gan saīsināt atbilstoši katra bērna augumam. Sirsnīgs paldies Mazirbes internātskolas direktorei Ilzei Kriķītei par dāvātajiem plauktu moduļiem! Virtuves bīdāmās durvis lieliski noderēs kā ekrāns attēlu projicēšanai. Iestādes vadītāja I. Onzule ir gandarīta par padarīto un saka lielu paldies domes priekšsēdētājam Gunāram Laicānam, izpildītāja direktora pienākumu izpildītājai Baibai Dūdai un deputātiem par atbalstu jaunās grupiņas tapšanā. Pašlaik bērnodārzā uzņemti visi rindā gaidošie bērni, un kopējais skaits ir 141.

Kurzemītes saimei ieceru netrūkst. Lai tai pēc iespējas labāk izdodas īstenot savus plānus!

Diāna Siliņa

Atklātā saruna par dzīvi

2. XII Dundagas bibliotēkā ar grāmatu *No perfekcionisma uz mīlestību* iepazīstināja tās autore, filozofe un ģeštaltherapeite* Elīna Zelčāne.

Galvenā tikšanās vērtība bija tā, ka starp autori un atnākušajiem vidusskolēniem izvērtās interesanta saruna. Tas nebija tikai viena gudra cilvēka monologs. Elīna pati bija ļoti atklāta, un līdz ar to arī skolēni nekautrējās uzdot daudz jautājumu. Aktīvākie bija puīši. Arī pēc tikšanās aptaujātie vidusskolēni — Evelīna Ķiršakmene un Adrians Beņislavskis — atzina, ka bijusi saistoša saruna, nevis uzstāšanās, ka perfekcionisms mūsu sabiedrībā ir pazīstama problēma, ka Elīnas teiktais līcis domāt. Adrians novērtēja arī grāmatas autores atvērtību, viņas piemērus no savas dzīves, kas labāk palīdzēja saprast stāstīto.

Elīnas grāmatu klajā laidusi izdevniecība *Zvaigzne ABC*. Kā viņa pati sacīja, publicēšanās iespēju sākusi meklēt Latvijas vislielākajā grāmatu apgādā. Un Elīnai veicies — viņa aizsūtījusi manuskriptu, pēc pāris nedēļām saņēmusi apstiprinājumu, ka to izdos, un pēc

pusgada grāmatā jau bijusi grāmatnīcu plauktos. Man šķiet, ka *Zvaigzne ABC*, izdodot Elīnas grāmatu, ir nojautusi — Elīna ir trāpījusi kādā jutīgā nervā, turklāt to drosmīgi atklājusi, sākot pati ar sevi. Arī tikšanās laikā autore teica, ka šī ir autobiogrāfiska grāmatā ar psiholoģiskiem secinājumiem. Viņa tajā raksta ļoti personīgi. Psihologi parasti dod gudrus padomus, kā pareizi jādzīvo, bet arī viņi taču ir cilvēki ar savām vajībām un kļūdās, bet par to šie speciālisti nerunā. «Tas, ka varu runāt brīvi, rada vieglumu,» sacīja Elīna. Grāmatu viņa ir rakstījusi divarpus gadu, jo vienlaikus strādājusi un audzinājusi trīs mazus bērnus.

Kas tad ir perfekcionists? Cilvēks, kurš grib būt ideāls visās dzīves jomās. Problēma ir tā, ka neviens neesam tik balts un pūkains, katram mums ir kādas nepilnības. Ja visu laiku izliekamies un slēpjam savas vājās vietas, kļūst grūti dzīvot. **Bieži vien tas, kas liek ie-**

Iedzīvināsim savu ideju!

Dundagas Jauniešu domes dalībnieki arī šogad 3. XII devās uz bērnodārzu *Kurzemīte*, lai kopā ar audzēkņiem izrotātu eglītes, bet 5. XII novada pašvaldības sadarbībā ar Dundagas novada atbalsta biedrību rīkoja mācību treniņu jauniešiem *Iedzīvinām savu ideju!*

Tā kā *Kurzemīte* ir saņēmusi Ekoskolu programmas Zaļo diplomu, tad arī uz Ziemassvētkiem priecēs ekoegles. Paldies Renāram, Rūdolfam, Patrīcijai, Kristīnei, Agnesei un Adrianam par čaklajām rokām!

Savukārt biznesa vadības treneris Arnolds Brūders 5. XII jauniešiem teju visu dienu lika meklēt atbildes uz jautājumiem, ko un kāpēc es varu un daru, kāpēc to ir vērts darīt un kā veiksmīgāk doties uz priekšu, spītējot šķēršļiem. Dalībnieki atzina, ka ir vēlme darboties, bet bieži vien trūkst zināšanu un pieredzes. Treneris deva skaidrus norādījumus katram jaunietim, kā rīkoties, lai nonāktu pie galamērķa. Jaunieši mācības atzina par vērtīgām.

Lai Dundagas aktīvajiem jauniešiem izdodas piepildīt savus sapņus un idejas! Plāni nākamajam gadam jau ir.

Tamāra Kaudze un Aiga Ūdre

Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa vizīte

12. XI Dundagas novadu apmeklēja Latvijas Republikas Valsts prezidents Raimonds Vējonis un prezidenta kundze Iveta Vējone.

Iepazīt mūsu novadu

Valsts prezidenta brauciena nolūks bija iepazīt Dundagas novada dzīvi, īpaši pievērt uzmanību uzņēmējdarbības iespējām, skolām, Ziemeļkurzemes tradicionālajai kultūrai un lībiešu mantojumam.

Ļoti spraigajā un piesātinātajā darba dienā, kas bija saplānota un arī īstenojās precīzi pa minūtēm, Valsts prezidents iepazīnās ar SIA *Līcis-93* Kolkas ražotni, piensaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību (PLPKS) *Dundaga*, Pāces Vilnas fabriku, SIA *Kolkasrags* un Kolkasragu, Kolkas pamatskolu, Dundagas vidusskolu un Lībiešu tautas namu. Dienas noslēgumā Vējoņa kungs tikās ar pašvaldības deputātiem un iedzīvotājiem.

Prezidenta kundze Iveta Vējone apmeklēja internātu *Rūķu nams* un lībiešu centru Kolkā, Dundagas Mākslas un mūzikas skolu, Dundagas luterāņu baznīcu un bērnu dienas centru *Mājas*, iepazīnās ar pili un tikās ar sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem.

Uzklausot uzņēmējus

Valsts prezidents uzsvēra, ka viens no viņa vizītes mērķiem ir iepazīt Dundagas novada uzņēmējdarbības vidi, problēmas, uzzināt, ko valdība varētu līdzēt tajā vai citā nozarē.

Kolkā SIA *Līcis-93* īpašnieks Aivars Lejietis un ražotnes vadītāja Regīna Rūmniece iepazīstināja ar šprotu ražošanas īpatnībām. Sarežģījumus radījis Krievijas aizliegums importēt zivju konservus no Latvijas. Kolkas cehs darbojas, bet ģipkas ne. «Mūsu uzņēmumā pirms krīzes strādāja apmēram 660 cilvēku, tagad palikuši kādi 270», skaidroja A. Lejietis, uzsverdamas — ja, piemēram, vajadzētu atjaunot Ģipkas ceha darbību, tad šajā piejūras ciemā vairs nevarētu atrast vajadzīgo cilvēku skaitu, jo darbinieki ir pensionējušies vai aizbraukuši. A. Lejietis arī stāstīja par jaunu tirgu meklējumiem, par partneriem no bijušā austrumu bloka un arī par augošo Japānas tirgu, vienlaikus minot šķēršļus, kas uzņēmumam radušies Latvijā un kuri varētu nebūt. «Regīna ražo labākās šprotes pasaulē!» tikšanās noslēgumā Lejietis kungs uzsla-

piena produktus ir iecienījuši, jo «tie ir dzīvāki un daudz tuvāk dabai».

G. Pirvits īpaši uzsvēra *Labdara* labās īpašības, ko jau novērtējuši gan patērētāji, gan mediķi. Savukārt ar olbaltumu bagātais knapsierīšs ir viens no senākajiem produktiem Latvijā. PLPKS *Dundaga* ražo astoņus produktus, kas marķēti ar zaļo karotīti.

Vienas no lielākajām grūtībām piena nozarē strādājošajiem rada nevienlīdzīgā PVN likme: mūsu valstī tā ir 21%, bet kaimiņvalstīs 9–10%. Kā tēlaini sacīja G. Pirvits, «mēs nevaram spēlēt hokeju, ja vieniem ir vārtis, bet otriem nav». Tā, piemēram, šīs nevienlīdzības dēļ radusies cenu starpība mudiņa rīdiniņus pīrkt lētos Polijas piena produktus. «Ja spēlētu pēc līdzīgākiem noteikumiem, tad ēnu ekonomika pārtikas nozarē samazinātos», sacīja valdes priekšsēdētājs. Viņš gan uzsvēra kooperācijas lielo lomu piena nozarē un atzina, ka šajā jomā problēmas ir pašiem, ko neviens ministrs neatrisinās.

Vēl citi klupšanas akmeņi slēpjas likumos, kas liek piena pārveidotājiem, iebraucot Rīgā, apstāties, jo ir nobraukts pāri par 100 km. Taču piens liek steigties! Savukārt, filozofiski skatoties uz visu valsts piensaimniecību, jāatzīst, ka Latvijā nav tik daudz iedzīvotāju, lai paši visu saražoto patērētu.

Spītējot grūtībām, PLPKS pašu zemnie-

• Viens no Valsts prezidenta brauciena nolūkiem bija iepazīt lībiešus un viņu mantojumu. Alda Pinkena foto

dents Raimonds Vējonis ar kundzi Ivetu novērtēja jauko produkciju, kas uzrunā gan ar dabiski pelēko krāsu, gan arī vai visām varavīksnes nokrāsām.

Rezumējot tikšanās ar uzņēmējiem, R. Vējonis izteica gandarījumu par ļaudīm, kas, spītējot grūtībām, strādā reģionos un rada darbavietas, kas ir visas attīstības pamats.

Mācību iestādēs

Gan Kolkas pamatskolā, kur no rīta sākās Valsts prezidenta vizīte, gan Dundagas vidusskolā pēcpusdienā R. Vējonis aicināja

nu. Valsts prezidents arī pauda cerību, ka «spējam atrast veidus, lai stiprinātu savu valsti, lai mums dzimtu bērni un būtu labi apmaksātas darbavietas. Tie ir arī manas darbības galvenie virzieni».

Bija arī daudz personisku jautājumu — par mājdzīvniekiem, skolas gadu nedarbiem un profesijas izvēli. R. Vējonis atklāja, ka savulaik bioloģijas skolotāja modinājusi interesi par bioloģiju. «Vasarās gāju pētīt pūces, ziemās — vilkus», stāstīja prezidents, atceroties arī kuriozu atgadījumu, kad mežā suni noturējis par vilku un kad noderējušas labās slēpošanas iemaņas...

Lībiešu krastā

R. Vējonis iepazīna SIA *Kolkasrags*. Rīkotājdirektors Jānis Dambītis iepazīstināja ar tūrisma nozares specifiku un Kolkasraga pievilcību ārzemju un pašmāju ceļotāju acīs. Gadā šo īpašo Latvijas vietu apmeklē ap 60 000 tūristu.

Prezidenta kundze Iveta Vējone apmeklēja Kolkas lībiešu centru, kur par savu darbību pastāstīja Māriete Zandberga un Maija Rēriha, savukārt Valsts prezidents kopā ar kundzi iepazīnās ar Lībiešu tautas namu, jauno ekspozīcijas zāli otrajā stāvā, uzklusot namamātes Veronikas Milleres stāstījumu, kā arī paviesojās Mazirbes Stūrīšos. Pie viesmīlīgās Ginteru ģimenes arī gaidīja pusdienas lībiešu garā.

Tikšanās ar deputātiem un iedzīvotājiem

Dažas apspriežamās tēmas pils mazajā zālē, sēžot pie viena galda ar deputātiem, un lielajā zālē, tiekoties ar iedzīvotājiem, bija līdzīgas vai pat pilnīgi vienādas, kā jautājumu loks par reģionālo reformu. Valsts prezidents uzsvēra, ka pašreizējie paziņojumi par reformu nav pārdomāti. Vispirms rūpīgi jānovērtē iepriekšējā reforma, tikai pēc tam var gatavot nākamo soli. Reforma, būtībā tās pirmais posms, nav sevi attaisnojusi. Daudzas pašvaldības kļuvušas par dotējamām, lielā neviendabība arī neveicina pašvaldību attīstību. «Tagad būtu jāskatās uz to jautājumu loku, ka saistās ar infrastruktūru. Ja ceļi pat pasliktinās, ja grūti nokļūt līdz pašvaldību centriem, ja sabiedriskā transporta pakalpojumu apjoms samazinās, ja kaut ko likvidē, tad par kādu nākamo reformu var runāt? Kaut kas iepriekšējā reformā nav bijis pareizi. Tāpēc tā rūpīgi jāapspriež, iesaistot pašvaldības, uzņēmējus. Pašreiz piedāvātie modeļi nav īsti pārdomāti. Es piekrišu, ka pašvaldību ir par daudz, bet atbalstu brīvprātīgu apvienošanās, rodot loģiskus kopsaucējus. Tā Cēsu pusē septiņas pašvaldības vienojušās par vienu Būvvaldi. Ir lietderīgi pašvaldībām ar kopīgām interesēm apvienoties, lai atvieglotu administratīvos izdevumus. Bet, mehāniski apvienojot, teiksim, piecas pašvaldības, ietaupīsim uz administratīvā aparāta rēķina, bet nekas nemainīsies infrastruktūrā, kilometru skaits jau tādēļ nesamazināsies. Valstij jātiek skaidrībā par savām funkcijām, pašvaldības daudzus jautājumus zina labāk», uzsvēra R. Vējonis, piebilstot, ka patlaban

• SIA *Līcis-93* Kolkas cehā izmanto arī mūsdienu tehnoloģiju sasniegumus, Valsts prezidentam Raimondam Vējonim stāsta ražotnes īpašnieks Aivars Lejietis.

Alda Pinkena foto

• Prezidenta kundze Iveta Vējone apmeklēja arī Dundagas bērnu dienas centru *Mājas*.

Visvalža Biezbarža foto

bērņus un jauniešus cītīgi mācīties, kā arī uzsvēra pateicības lomu — svarīgi lolot šīs jūtas un arī nekastrētus skaļi paust — ne vien svētkos, ne vien mums visiem nozīmīgajā patriotu nedēļā, bet arī ikdienā, — skolēns skolotājam, bērni vecākiem, valsts — saviem iedzīvotājiem. «Mums jābūt vairāk paslavēt citam citu, jo pleca sajūta ļauj dzīvē izvīrēt augstākus mērķus un tos sasniegt».

Abās skolās audzēkņi iepazīstināja ar savu skolu un sasniegumiem, Valsts prezidents nofotografējās ar skolēniem un skolotājiem, visi kopā nodziedāja abu skolu himnas. Vidusskolas pārpildītajā zālē R. Vējonis atbildēja uz skolēnu iepriekš iesūtītajiem jautājumiem. Cik grūti būt prezidentam un pieņemt lēmumus? Sarežģītākais politikā ir tas, ka bieži vien pārāk daudzi domā par savām, nevis valsts interesēm. Tas, ka prezidentu ikdienā pavada apsargi, ir nedaudz apgrūtināši. Toties prezidentam ir priekšrocība satikt daudz dažādu cilvēku.

Vai Latvijā nav paredzēts ieviest obligāto karadienestu? R. Vējonis skaidroja, ka vismaz tuvākajā laikā tā nebūs, un atklāja, ka Lāčplēša dienā ir kļuvis par jaunsargu patro-

vēja vadītāju R. Rūmneci un visu cehu. Valsts prezidents iepazīnās ar ražošanas ciklu un nogaršoja produkciju.

Garāka saruna Valsts prezidentam izvērtās PLPKS *Dundaga* ar tās speciālistiem, zemniekiem un Gunti Pirvitu. Valdes priekšsēdētājs iepazīstināja ar PLPKS specifiku — dundadznieki ir un cenšas būt videi draudzīgi. Produktos nav konservantu un citu nevēlamu vielu, taisnība, tādēļ tie ir ar īsāku derīguma termiņu. No lielveikalu viedokļa raugoties, tā ir problēma. Vietējie iedzīvotāji, arī piekrastes ciemu iemītnieki dundadznieku

kiem par pienu maksā teju augstākās cenas valstī, apmēram 23 centus, ko «citi nozares spēlētāji gandrīz jau pārmet», bet zemnieki sakostiem zobiem turas, īpaši tie, kas ieguldījuši ievērojamu naudu, piemēram, jaunas kūts celtniecībā.

Arī šajā ražotnē Valsts prezidents iepazīnās ar ražošanu un nobaudīja saražoto.

Pāces Vilnas fabrikā īpašnieks Dins Derkevics izvadāja R. Vējoni pa fabriku, kas lepojas ar to, ka vilnas pārstrādē izmanto senas ražošanas iekārtas un dabīgās krāsvielas, mazgājot iztiekl bez ķīmikālijām. Valsts prezidents

«Mums vairāk jāuzticas pašvaldībām, jo Latvijas reģionos dzīvo aktīvi cilvēki, kas veido ģimenes un iekopj vidi sev apkārt, lai lauki nepaliktu tukši un tajos valdītu dzīvība. Savā veidā tas arī nostiprina Latvijas drošību. Dundagā ir gan šādi cilvēki, gan tradīcijas un potenciāls, lai tā veiksmīgi attīstītos», sacīja R. Vējonis.

«paziņojumi par reformas turpināšanu ir cilvēku tracināšana un pašlaik reforma Saeimā negūtu vairākuma atbalstu».

Prezidents vēltīja kritiskus vārdus dažiem jaunā valsts budžeta izveides principiem: «Par nākamā gada budžetu uzņēmēji nav priecīgi, jo ir vairāki nodokļu palielinājumi vai nesamazinājumi, kas palielina neuzticību. Valsts joprojām vēlas radīt jaunus izdevumus, nepārskatot esošos, un tikai tad domā, kā to nodrošināt. Turpmāk gribu piedāvāt citu pieeju — pirms ķerties klāt nodokļu paaugstināšanai, vispirms pārskatīt esošos izdevumus. Vai visas izdevumu pozīcijas mums tiešām vajag? Vai šīs funkcijas valstij tiešām jāveic? Manuprāt, arī valsts birokrātiskais aparāts joprojām ir par lielu. Par daudz ir valsts pārvaldē strādājošo».

Prezidents norādīja, ka uzņēmējiem kā darbavietu radītājiem būtu maksimāli jāpalīdz. «Mans uzdevums ir panākt līdzsvaru starp uzņēmējiem, valdību un parlamentu, lai valdība pieņemtu izsvērtākus lēmumus, lai neveidotu plaizu starp valsti un uzņēmējiem, tas ir, iedzīvotājiem».

Domes priekšsēdētājs, raksturojot Dundagas novadu, uzsvēra, ka iedzīvotāju niecīgais blīvums un ģeogrāfiskais novietojums apgrūtina saņemt vairākus pakalpojumus. «Dundagu nevar īsti labi pievienot ne Ventspilij, ne Talsiem. Talsiem ir pilnīgi cita uzbūve», sacīja G. Laicāns. Deputāti norādīja arī uz novada īpaši aizsargājamo teritoriju īpatnību, kas apgrūtina uzņēmējdarbību, kā arī sarežģītajām iespējām saņemt kredītus uzņēmējdarbības uzsākšanai. Deputāte Gunta Abaja bilda, ka īpaši pabērta lomā ir zvejnie-

ki, kā arī pieskārs citai tēmai — Latvijas valsts meži ir izcirtuši daudz meža ekonomikas stabilizēšanai, arī intensīvi izmantojot vietējās nozīmes ceļus, diemžēl daudzos gadījumos tie palikuši slikti, kas ietekmē gan vietējo satiksmi, gan tūristu plūsmu.

Valsts prezidents puda izpratni par daudziem jautājumiem, piebilstot, ka bankas bieži vien vairās izsniegt kredītus, jo daudz uzņēmēju darbojas pelēkā sektorā, slēpjot patieso naudas plūsmu. Bet valsts tomēr cenšas atbalstīt iedzīvotājus, uzņēmējus, piemēram, ar LEADER programmas starpniecību. Deputāts Guntis Pirvits, iesaistoties diskusijā, vaicāja — kāpēc uzņēmējs ir iedzīts stūrī? Atsevišķās jomās nodokļu politika spiež būt

«Izeja tomēr ir godīga attieksme. Ja tirgū ir pienācīga kontrole un nepieļaujam konkurences kroplošanu, ko rada sliktie spēlētāji, ja maksā patiesas algas, tad stāvoklim vajadzētu uzlaboties», rezumēja prezidents.

Interesentiem lielajā zālē R. Vējonis pau- da, ka Latvijā nozīmīgi ir visi novadi, un Dundagas novads ar Lībiešu krastu, īpašajām tradīcijām un kultūrvēsturi apliecina mūsu ne- lielās zemes daudzveidību un bagātību. «Mums vairāk jāuzticas pašvaldībām, jo Lat- vijas reģionos dzīvo aktīvi cilvēki, kas veido ģimenes un iekopj vidi sev apkārt, lai lauki nepaliktu tukši un tajos valdītu dzīvība. Savā veidā tas arī nostiprina Latvijas drošību. Dundagā ir gan šādi cilvēki, gan tradīcijas un

• *Kolkas ragā Raimonds Vējonis dāvinājumā no Baibas Šuvcānes saņēma grāmatu Sauc par Vaidi mūsu cie- mu.*

Alda Pinkena foto

negodīgiem. «Pašvaldībai arī rodas problē- mas, ja jāpaaugstina minimālā alga, bet ne neapliekamais minimums, jo tad zemāka lī- meņa darbinieki pietuvojas vidējam. Un mū- su mazie tirgotāji nevar palielināt minimālo algu, jo kā viņi pārdod piecas piena pudeles vai maizes klaipus, tā pārdod, no kurienes lai viņi ņem naudu? Vai nu jāpārtrauc darbs, vai jāiet pelēkā zonā», savu redzējumu klāstīja Dundagas piensaimnieku līderis.

R. Vējonis skaidroja, ka valsts mēģina ie- viest kārtību, no nākamā gada būs reversais PVN elektronikas precēm, mobilajām sakaru iekārtām — tas ir vērsts pret pelēko sektoru.

potenciāls, lai tā veiksmīgi attīstītos».

Prezidents uzteica novada uzņēmējus, kas par spīti grūtībām mēģina pastāvēt un attī- stīties, ieguldot savus līdzekļus, izmantojot banku iespējas un ES finansējumu, lai vietē-jiem cilvēkiem būtu darbavietas. «Tas ir Lat- vijai būtiski. Kamēr mums nebūs labi apmak- sātu darbavietu, aicināt atpakaļ izbraukušos ir muļķīgi». Runātājs arī sacīja, ka IKP pieau- gumam jābūt 4–5%, tad tuvākajos 5–7 gados varētu sasniegt Eiropas vidējo dzīves līmeni. Citiem vārdiem, «lai sasniegtu Eiropas vidējo līmeni, mūsu attīstībai jābūt divreiz lielākai. Tas nav viegli, bet tam jābūt mērķim. Mūžam

tikai solot, ka būs labāk, sabiedrība viņas poli- tiķos, valdībā, valstī, jo nenotiek reāla attīstī- ba».

Atbildot uz jautājumu par bēgļiem, Valsts prezidents puda domu, ka līdzdalība ES un NATO uzliek arī pienākumus. «Agresīvu val- stu mēģinājumi destabilizēt stāvokli Baltijā būtu daudz lielāki, ja mēs nebūtu NATO. Arī lauksaimniekiem subsīdijas ir nozīmīgas. Mēs izmantojam ES dotās iespējas, bet sākam pārdomāt, kad cietim rodas problēmas. Jā, bēgļi tiešā veidā nav mūsu jautājums. Te mums jāuzņemas solidaritāte, piepalīdzot. Neko daudz jau arī nevaram — ne īsti esam tam gatavi, ne mums tās jaudas, ne arī šādas pieredzes. Tāpat rūpīgi jāizvērtē katrs no 776 patvēruma meklētājiem». Prezidents arī tei- ca, ka valdība nav spējusi sabiedrība saprota- mi izskaidrot savu politiku. Jo ilgāk nezinām, jo ilgāk atbildes paliek bez jautājumiem, jo sliktāk. «Ja pieņemtu, ka 776 bēgļus sadalītu pilnīgi vienādi visām pašvaldībām, tad iznāk- tu ne vairāk kā 7 cilvēki uz pašvaldību. Vi- ņiem nevajadzētu mums radīt problēmas. Nav pareizi viņus uzreiz uztvert kā noziedz- niekus, teroristus. Atcerēsimies savus radi- niekus, kas kādreiz devās bēgļu gaitās», sacī- ja prezidents.

Tikšanās noslēgumā Elma Zadiņa, mūsu sklandraušu ciltsmāte, pasniedza Valsts pre- zidentam Ziemeļkurzemes lepmumu — diž- raušus.

Elmas Zadiņas pārdomas pēc tikšanās ar Valsts prezidentu

Iespaidis par Valsts prezidentu ir labs, ļoti cilvēcisks. Manuprāt, svarīgi ir tas, ka Raimonds Vējonis nāk no laukiem, pieradis satiksmē ar parastajiem cilvēkiem. Tie augsta līmeņa vadītāji, kuriem visa ikdienas dzīve grozās tikai Rīgas ielās un valdības mājās, ir tālu no patiesās dzīves un tādēļ nespēj vērtēt notikumus pareizi. To rāda arī sasteigtie, aplamie lēmumi, kas vēlāk ir jāpārstrādā. Tas noskaņo tautu pret valdī- bu, bet vienai otrai būtu jāsadzird. Jāsaprot, ko vajag valsts un sabiedrības labklājībai. Likumu lēmējiem jābūt pietuvinātiem re- ālajai dzīvei.

Domāju, ka mūsu prezidents saprot dzīvi un nesagatavotus likumus, ja tādi nāks priekšā, atdos pārstrādāt. Ļoti patika prezi- denta doma, ka viņš pašlaik neatbalsta reģi- onālo reformu.

Kādu iesākumu atceroties

12. XI Valsts prezidenta kundze Iveta Vējone Dundagā tikās ar nevalstisko organi- zāciju (NVO) pārstāvjiem. To vidū bija arī Mārīte Jurča no biedrības *Dundagas aprūpes nams «Stacija»*, kas pirms 17 gadiem Dundagas pagastā pirmā dibināja nevalstisko organizāciju un sāka rakstīt projektus.

— Šis gads arī tev ir zīmīgs ar vairākām jubilejām. Pirms divdesmit gadiem atklāja veco ļaužu mītni Dundagas slimnīcā, pirms piecpadsmit — sociālās aprūpes namu. Kas toreiz raksturoja sociālo aprūpi, kā radās do- ma par aprūpes namu?

— Strādāju Sociālajā dienestā, biju vadītā- ja un vienīgā darbiniece. Visas pašvaldības rīcībā bija tikai viens žigulis, aprūpējamie atradās gan Mazirbē, gan Labdzerē, gan Vī- dalē. Grūti izbraukāt. Ar Gunāru Laicānu no- spriedām, ka jāveido aprūpes nams. Toreizē- jā slimnīcā atbrīvojās trešais stāvs, tas likās piemērots. Aprūpes namu atklājām 1995. ga- da 18. novembrī. Starp citu, arī Sofija Drav- nicee kādu laiku dzīvoja pie mums.

Tad 1998. gada aprīlī izcēlās ugunsgrēks... Pirmo nakti mūsu klientus izmitināja pilī, tad pārcēla uz psihoneiroloģisko centru, bet tur jau nedrīkstēja paturēt. Tad viņus aizve- da uz Laucieni. Bet viņi visi gribēja atpakaļ Dundagā...

Es mācījos Sociālo attiecību institūtā. Ie- pazinos ar sabilnieci Guntu Belševicu, kas stāstīja par savu NVO, ka raksta projektus, lai izveidotu sociālās aprūpes namu.

Nodomāju: pagaidi, pagaidi... Mēs arī va- ram. Savu pirmo projektu rakstīju vairāk ne- kā gadu. Nekādu zināšanu, nekādu paraugu, un visu vajadzēja angliiski, tāmes, līdz pēdē-

jam cementa maisam! Angliiski tulkot man palīdzēja Lūcija Zepa.

Bijām nolūkojuši veco stacijas māju, kas tolaik stāvēja tukša, izsistiem logiem, tā pat nevienam nepiederēja! Šī iemesla dēļ divreiz braucu uz pārrunām ar toreizējo satiksmes ministru Vili Krištopanu... Galu galā projek- tu Karalienes Julianas fondam iesniedzu, to atbalstīja. Aprūpes nams sāka darboties 2000. gada maijā. *Dundagas aprūpes nams «Stacija»* — tā saucas gan mūsu 1998. gadā dibinātā biedrība, gan aprūpes nams.

— Pastāsti, kā attīstījāties tālāk, cik klien- tu ir «Stacijas» ēkā!

— Pavisam ir desmit vietas, un tās arī ir aizpildītas. Kas ir gribējis, tas ir ticis, rindu nav. Pašlaik visi ir no mūsu novada, izņemot vienu. Tagad māja pieder pašvaldībai. Klien- ta maksa ir 90% no pensijas, pārējo sedz vai nu piederīgie, vai pašvaldība. Darbinieki ir Dina Ludevika un Ilze Brūna.

Projektus esmu rakstījusi visu laiku, ie- sniegusi kādus 15–20, un lielā daļa ir atbalstī- ti. Tas viss ir bijis brīvprātīgs darbs. Otrais stāvs iekārtots tikai ar projektu palīdzību. Paldies arī pašvaldībai, ar kuras atbalstu ie- likta zālē grīda.

Liela pateicība arī visiem tiem, kas brauc pie mums un iepriecina iemītniekus — tiņ- ģernieki, mūsu pašu *Sendienas*, bērnodārzs

• *Mārīte Jurča un Iveta Vējone.*

Visvalža Biezbārža foto

Kurzemīte, sākumskola, baptistu draudze, Dundagas Mākslas un mūzikas skolas skolo- tāju ansamblis.

Pati dzīve rosināja ideju augšstāvā divas istabas izmantot bērnu vajadzībām. Kamēr bērni spēlējas, tikmēr mammas var nodarbo- ties ar kaut ko lietderīgu. Tā 2002. gada sep- tembrī nodibinājām Dundagas bērnu un jauniešu atbalsta centru. Pašlaik esam uzrak- stījuši jaunu projektu, ko ir atbalstījis Borisa un Ināras Teterevu fonds, — īstenosim virtu- ves skolu. Iegūsim naudu virtuves aprīkoju-

ma un arī produktu iegādei, un tad varēsim pievērsties virtuves gudrībām. Neesam par to neko daudz stāstījuši, bet interese jau ir liela. Dažs labs saņem tā saucamo humāno palīdzību — miltus, auzu pārslas, putrainus. Mūsu nodoms ir aicināt prasmīgas saimnie- ces, kas no visvienkāršākajiem produktiem māk izgatavot gardus ēdienus. Lai dalās pie- redzē un no tās iegūst arī citi!

Par atvērumu rūpējās Alnis Auziņš

Ne no maizes vien

Ar Jēzu vienā laivā

Dažas dienas pirms Adventa sākuma Mazirbes mācītājmuižā sarunājos ar mācītāju Kārlī Irbī, kurš te dzīvo un kalpo divarpus gadus.

— Pirms gadsimta ceturkšņa kāds gados jauns mācītājs man teica, ka ir mazliet cemiņgs uz cilvēkiem, kas uzskata, ka mācītājam visu laiku jābūt īpašam, teju vai jālīdzinās pusmetru virs zemes. Mācītājs ir tāds pats mirstīgais un grēcinieks kā visi!

Bet varbūt aiz tādas attieksmes slēpjas kas cits? Varbūt tam cilvēkam, kas mūsdienās internetā anonīmi izgāž žulti pār melnsvārdiem, kādā dvēseles stūrītī mājo ilgas pēc ideāla cilvēka? Vai tu savā neilgajā kalpošanas laikā, četros gados, esi saskāries ar tādu attieksmi? Un kā tu to skaidrotu?

— Viens ir tas, vai mani vērtē stingrāk ticības ziņā un tajā, kā tas parādās manā dzīvē. Ir cilvēki, kas ļoti pārdzīvo — kā viņi izskatīsies, ko cilvēki padomās. Es šīm lietām nepievēršu pārlieku lielu vērību. Ja man šķiet, ka kaut ko darīt ir labi, tad es daru, ja šķiet, ka tā nav labi, tad nedaru. Esmu uzauzdzis Latvijas vidē, kultūrā, pamatlietas jau manī ir ieaudzinātas. Bet primāri man jāmācās no Kristus un Rakstiem.

Es teiktu, ka sabiedrības gaidas ieraudzīt mācītājā ticības paraugu ir pamatotas. Tas arī saskan ar mācību par priesterību jeb apustulisko amatu, Dieva kalpa izpratni. Mācītājs pārstāv Jēzu Kristu. Apustuļiem gāja visādi, viņi nebija pilnīgi, bet Jēzus no viņiem prasa daudz — pasaulē ir tā, bet jums jābūt tā, ar to viņš, protams, domāja — labāk kā pasaulē! Protams, tas attiecas uz ikvienu kristieti, bet mācītājs ir redzamākā persona, kas reprezentē Kristu. Starp citu, tas ir vēl viens iemesls, kāpēc mācītāji var būt tikai vīrieši.

Jā, es to dažreiz izjūtu kā slogu — vairāk savā svētdzīvē. Reizēm esmu sev jautājis — ja cilvēki zinātu, ka es, būdams mācītājs, tagad to un to daru vai nedaru, kādu paraugu es viņiem dotu? Tas reizēm ir labvēlīgi iedarbojies, jo līcis padomāt. Tas ir bijis papildu atbalsts, izvēloties pareizo rīcību tad, kad mani neviens cilvēks neredz.

Kad mani uzaicina kaut ko teikt, visgrūtākais ir nojaust, ko cilvēki no manis teiktā sapratīs. Tas mazāk skar draudzi, šiem cilvēkiem jau ir izpratne par Dievu, Jēzu, Rakstiem. Bet ja publika nav tik zinoša? Tas ir rosinoši, tā ir laba iespēja ļaudis uzrunāt, bet — ko un kā teikt?

Mani vairāk nodarbinājusi aicinājuma atbildība, jo savā amatā pārstāvu Dieva klātbūtni. Tas, kā cilvēki skatās uz to, kā es izskatos, kā gērbjos, — tas mani nodarbina daudz mazāk. Varbūt man vajadzētu biežāk vilkt korālkreklu, kad eju, piemēram, iepirkties. Tās man pagaidām ir pārdomas.

Lauku apvidos ir jūtama cieņa pret mācītāju. Jā, varbūt vienlaikus tā ir arī nedaudz rezervēta attieksme, te ļaudis tik vienkārši nedalīsies savās sirdssāpēs, cilvēki ar grūtībām uzticas, bet cieņa ir jūtama.

— Ziemassvētku vēsts, tāpat Lieldienu, ir nemainīga, ir labi zināmas Rakstu vietas, bet sprediķi taču nav gluži vienādi katru gadu. Pasauls fons mainās, pēdējā laikā pavisam strauji. Un luterāņu tradīcijā sprediķim dievkalpojumā ir nozīmīga vieta, cilvēki to gaida.

— Es te saskatu jautājumu par ritmu, par cikliskumu nozīmīgās lietās. Līdzīgi ir, kā mēs katru gadu svinam savu dzimšanas dienu un jauno gadu. Kādiem tā ir iespēja būt ģimenes lokā, kādiem arī — iespēja paskatīties atpakaļ un vērtēt notikušo. Cilvēkam uzkrājas dzīves pieredze, arī par sevi, un līdzīgi ir ar baznīcas svētkiem. Katru gadu svinam notikumus, kas ir fundamentāli mainījuši pasaules vēstures gaitu, ne tikai laicīgā izpratnē, bet arī mūžības kontekstā, — cilvēks bija naidā ar Dievu, un tagad tas ir izlīdzināts. Dievs visu ir izdarījis, lai cilvēks varētu atkal būt draudzībā ar Viņu, un šie lielie notikumi to iezīmē. No jauna un jauna svinot tos, mēs ieejam jaunā dziļumā, atklājas to nozīme cilvēces un katra atsevišķa

cilvēka dzīvē.

Protams, būtu diezgan mulķīgi Ziemassvētkos katru gadu teikt pilnīgi vienu un to pašu sprediķi. Lieldienu nakts vigīlijā gan esmu atļāvies vairākus gadus pēc kārtas citēt Jāni Zeltamuti, bet šis dievkalpojums pats par sevi ir īpašs. Ziemassvētkos baznīcā ierodas arī tie, kas tur iegriežas retāk. Mācītāja uzdevums ir aktualizēt Dieva vārdu ļaužu pašreizējā dzīvē. Visticamāk, ka arī Jēzus mūsdienās lietotu citas līdzības, un Baznīcai kā Kristus miesai uz zemes ir jāspēj runāt cilvēkiem aizsniedzamā valodā, runāt par aktuālo. Ceru, ka daudzi dzirdēja arhibīskapa Jāņa Vanaga runu šogad valsts svētkos. Tas bija paraugs, kā caur Dieva Vārda prizmu runāt par pasaulē notiekošo, kas visus uztrauc. Viņš pildīja baznīcas pravietisko uzdevumu. Pravietošana nenozīmē runāt tikai

par lieliem notikumiem, kas sagaidāmi tālā nākotnē. Tikai tā vien uztvert pravieti, kā orākulu, būtu nepilnīgi. Pravietis, kā, piemēram, Jānis Kristītājs — pēdējais Vecās Derības pravietis un pirmais, kas iezvanīja Jaunās Derības laikmetu, — vispirms norāda uz Kristu, un tas ir arī mācītāju sprediķa uzdevums. Otrkārt, pravietis saka: ja jūs dzīvojat tā un ja nemainīsieties, tad sekas būs tādas. Pravieša uzdevums vienmēr ir brīdināt, vienlaikus

Centrālais Ziemassvētku vēstī — lūk, Jēzus, lūk, Dievs ir pieejams. Jā, tas no mums arī kaut ko prasa. Tas liek pagriezties pret Viņu, nogriezties no elkdievības. Ar šo jēdzienu es ne tik ļoti domāju pagānismu, klanīšanos kāda koka priekšā. Mūsdienās vizizplatītākā elkdievība ir «es pats, man un mans» un mantas kults. No tā jānovēršas.

paredzot iespēju mainīties, atgriezties. Kādreiz var būt arī tā, ka cilvēks, kopiena vai kāda konkrēta sabiedrība ir paklausīga Dievam, tad pravietis iedrošina — turpiniet šo ceļu. Praviešu uzdevums ir raudzīties nākotnē, bet runāt šodienā. Savukārt nākotne un šodiena balstās pagātnes notikumos, kuros ir darbojies Dievs.

Dievs ienāca pasaulē — piedzima Jēzus Kristus. Immanuel — Dievs ir ar mums. Dievs ir pie mums ikkatra, ja vien to gribam ieraudzīt un pie tā palikt. Tuvojieties man, un Es tuvošos jums, Viņš saka. Baznīcas uzdevums ir visu laiku to atgādināt. Es to Ziemassvētku vēstī saskatu kā centrālo lietu — lūk, Jēzus, lūk, Dievs ir pieejams. Jā, tas no mums arī kaut ko prasa. Tas liek pagriezties pret Viņu, nogriezties no elkdievības. Ar šo jēdzienu es ne tik ļoti domāju pagānismu, klanīšanos kāda koka priekšā. Mūsdienās vizizplatītākā elkdievība ir «es pats, man un mans» un mantas kults. No tā jānovēršas. Ko tu iegūsi, ja paliksi pie saviem elkiem? Neko — ne šajā dzīvē, ne nākamajā.

Par sprediķiem es parasti domāju no nedēļas uz nedēļu, bet Lieldienu un Ziemassvētku sprediķu idejas es izlūdzos un par tām domāju jau laikus. Jāapzinās, ka valoda, termini, kas man šķiet pašsaprotami, vismaz daļai draudzes un pārējiem cilvēkiem var nebūt saprotami. Tādēļ cenšos atrast vārdus, jēdzienus un līdzības, kas ir saprotamas daudziem.

— Pirms gada kāds protestantu mācītājs aicināja vietējo kopienu valsts svētkos pulcēties ekumeniskā dievkalpojumā ar piebildi —

vēl brīvā Latvijā... Toreiz nepateiktais, bet visiem saprotamais noklusējums saistījās ar agresīvu kaimiņvalsti. Tagad, pēc gada, tas mums vairs nešķiet pats lielākais drauds, jo ir «Islāma valsts» un to piekritēju zvērības.

Kāds pārdomas tas tevī rosinājis? Vai esi saklausījis jautājumus vietējos cilvēkos, savās draudzēs? Vai Eiropā kristietība ir neatgriezeniski zudusi?

Mani mulsina milzīgais reliģiju skaits pasaulē. Tāpat kā mēs Latvijā paaudžu paaudzēs esam dzimuši savā vidē, kultūrā, kristīgajā tradīcijā, tā viņi — savā. Ja tā vispār drīkst vaicāt, kāds varētu būt Dieva plāns tajā visā? Kas šo ievērojamo cilvēces daļu sagaida mūžībā? Un kā viņus evaņģelizēt?

— Kas notiek, piemēram, ar tiem, kas piedzimuši islāmā un nomirst islāmā, vai viņi visi aiziet ellē? Jēzus ir teicis: nav cita ceļa, Es esmu durvis. Tas ir ļoti skaidri, nepārprotami. Vairākās vietās Bībelē ir pateiktis minimums, piemēram, Pāvila vēstulē romiešiem: «Ja tu ar savu muti apliecināsi Jēzu par Kungu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs viņu uzmodinājis no mirušajiem, tu tiksī glābts, jo ar sirdi tic, lai saņemtu taisnību, bet ar muti liecina, lai gūtu pestīšanu». Jēzus nav teicis, ka noteikti jāpiedzimst un jāuzaug kristīgā sabiedrībā. Pestīšanas kritērijs ir cilvēka ticība Jēzum. Jautājums ir, kā ticība pie cilvēka nonāk. Tā atnāk caur sludināšanu. Ļoti svarīgi ir sludināt, tāpēc misionāri visos laikos ir devušies pie cilvēkiem sludināt evaņģēliju, lai par to uzzinātu tie, kas labo vēsti nav dzirdējuši, un to misionāri dara joprojām.

Kas notiek ar tiem, kam dažādu iemeslu dēļ nav bijusi iespēja to dzirdēt? Es teiktu — atstāsim to Dieva ziņā. Es neņemtos visus vīstus nolādēt ellei, bet es arī neuzņemtos aizstāvēt un apgalvot, ka viņi visi nonāks

debesīs. Dievs redz katra ticību, un Viņš arī iztiesā.

Bet noteikti liela atbildība gulstas uz cilvēku, kuram ir bijusi iespēja, bet kurš šo iespēju neizmanto. Atcerēsimies sv. Augustīna vārdus: «Pazudina nevis sakramenta trūkums, bet tā noniecināšana». Ja ir bijusi iespēja saņemt kristību, iesvētību, nākt pie Vakarēdiena, bet tu to neesi lietojis, tad tev par to būs jāatbild.

Sīrijā ir liela daļa kristiešu. Tagad viņus apspiež, nogalina, viņi bēg. Bet ja cilvēks piedzimst zemē, kur nav baznīcu, pretēji tam kā tas ir pie mums, ja viņa valstī nav nekā no kristietības, tad atstāsim to Dieva ziņā. Manā, kristieša, ziņā būtu jautāt Dievam — kur Tu gribi mani redzēt? Vai savā zemē, savā vidē un evaņģelizēt tos, kas ir līdzās, vai iet pie citām tautām. Šī atbilde ir jāsadzird un tad atbilstoši jārikojas.

Bībele, no vienas puses, ir ļoti sarežģīta, no otras puses, galvenās pavēles un uzdevumi ir ļoti skaidri, tikai mūsu prāts to bieži vien sarežģī.

Kas notiek ar mums tagad šeit, Eiropā? Es vēlreiz lieku pie sirds izlasīt vai noklausīties arhibīskapa uzrunu 18. novembrī. Tā vieš skaidrību. Manuprāt, mēs esam baudījuši kristīgās Eiropas radītos augļus. Eiropā tomēr ir vienota kultūrtelpa, mēs esam savstarpēji cits citam tuvāki, un tā nu tas ir, ka sirdī vieglāk ietilpināt tos, kas ir tuvāki.

Pateicoties kristīgai ticībai un baznīcai, spējam būt vienoti. Agrāk tas bija ticībā uz Dievu, bet pat tad, kad Eiropa sekularizējās (sabiedrība attālinās no Baznīcas), Eiropa spēja būt vienota. Vēl visai nesenos laikos ētika, morāle, kas valdīja tā saucamajā Rietumu pasaulē, bija Bībelē balstīta. Un tas mūs vienoja. Nebija tik izšķirīgi, vai es kā indivīds ticu Jēzum vai ne, kopīgās ētiskās vērtības es biju iemantojis. Un joprojām kādā sabiedrības daļā tas turpinās.

— Bet tagad tas kā kāršu namiņš sabrūk.

— Jā, un pašlaik arī nekas neliecina, ka politiķi pieņemtu atbildīgus lēmumus — ne Latvijā, ne pārējā Eiropā (tas gan nenozīmē, ka stāvoklis nevar mainīties uz labo pusi!). Vai mēs migrantus ielaidīsim vai ne? Ko mēs ar viņiem darīsim? Jāatzīst, ka Eiropā veidojas savdabīgs vakuums, un tam piemīt īpatnība — līdzko paveras caurums, tā vakuums iesūc gaisu. Ieliekot centrā sevi, mēs izmirstam, un zaudē jēgu viss, kā dēļ dzīvojam. Ieradīšies kādi citi, varbūt arī ar primitīvāku izglītību, kultūru, katrā ziņā ar citu izpratni par lietām nekā mums, toties ar mērķi un pārliecību, un ar to vien viņi spēs uzvarēt. Arhibīskaps atgādina, ka Roma sabruka tāpēc, ka romieši bija kļuvuši par barbariem, tāpēc, ka pazaudēja savas vērtības. Tā ir nelaime, kas pašlaik draud mums un jau notiek.

— Jā, bet ko mēs katrs varam izdarīt? Mēs nejaudājam pagriezt Eiropas kuģi. Atsevišķi politiķi arī ne, un mēs, lielum lielā daļa, kaut gan ļoti mīlam visu kritizēt un reizēm arī pamācīt, politiķi neesam.

— Tu pieminēji Krieviju un migrantu krīzi. Latvijas tautsaimniecībā arī nav stabilitātes. Esam līdzīgā stāvoklī kā mācekļi, kad viņi devās pāri jūrai un pēkšņi sākās vētra. Kad tu neko nesaproto, apzinies, ka nevaldi pār apstākļiem, neko nespēj ietekmēt, tad galvenais ir tas, vai esi ar Jēzu vienā laivā. Jēzus gan pārmet mācekļiem mazticību, bet, manuprāt, svarīgākais, ko no šī notikuma var saprast, ir tas, ka Jēzus paklausa viņiem un nomierina vētru. Jautājums nav, kā es varu vētru likvidēt, bet gan — vai manā laivā ir Jēzus.

Senā Roma sabruka, bet barbari kļuva par kristiešiem, un tas tagad notiek pat daļā musulmaņu. Gan viņu zemēs, gan tur, kur viņi aizceļojuši. Teikt, ka viņi to dara, lai iegūtu Eiropā kādus labumus, nav īsti nopietni, jo kristietība jau tiešām «pašu mājās» īsti neko tējas. Turklāt pārliecināti musulmaņi neiziet uz kompromisu. Lielum lielā daļa musulmaņu, kas Eiropā kristās, to dara ar patiesu pārliecību. Atbilde uz jautājumu, vai es kā kristietis esmu vienā laivā ar Jēzu, ir atbilde visam, kas notiek.

Svarīgi ir, cik spēcīgi esam savā pārliecībā. Ja galvenās ir pseidovērtības, tad agrāk vai vēlāk zaudēsim. Visatļautība, izlaidība, pār-

Parādīties tikai svētdienās baznīcā un no kanceles šķilt uguņus — tas labus augļus nenesīs. Man jāmeklē, jāveido attiecības. Jā, šejienieši visticamāk pirmie pretī nenāks, bet, ja tu iesi pie viņiem, tevi arī pieņems.

prasta tolerance, multikulturālisms — tās ir šķietamās vērtības. Ja ar vārda brīvību saprot to, ka vienmēr drīkst teikt pilnīgi visu... Tad galu galā pretī varam dabūt šariatu — uz Korānu balstītas islāma tiesiskās, sadzīves un reliģiskās normas.

Laikus jādodomā par savām attiecībām ar Dievu. Pretējā gadījumā varbūt tiešām labāk sapakot mantiņas un meklēt kādu mierīgāku vietu pasaulē, ja tāda ir...

— **Kā tu esi iejuties šeit, draudzēs, kā tevi pieņēmuši? Kas divarpus gados ir mainījies tevī pašā, salīdzinot ar iepriekšējiem pieņemumiem, ja tādi bija, šurp atnākot?**

— Viens ieguvums ir tas, ka esmu pazaudējis dažas ilūzijas, nostiprinājusies pārliecība, ka Jēzus ir vienīgais Pestītājs, — proti, viss nesākas ar mācītāja personu! Otrā labā lieta ir tā, ka pamazām veidojas attiecības ar cilvēkiem, varbūt pat ar citiem, nekā sākumā biju domājis. Esmu tādā labā nozīmē apradis

ar draudzēm un draudzes ar mani, viens otra klātbūtnē labi jūtamies. Labi arī tas, ka palēnām veidojas attiecības ar cilvēkiem ārpus draudzēm.

Domāju, ka mums, latviešiem un lībiešiem, raksturīga ir vienpatnība, un Ziemeļkurzemē tas saglabājies visilgāk. Te attiecības veidojas lēnāk. Tas nav ne labi, ne slikti, tā tas ir. Tas ir jāpieņem. Tāpēc jo īpaši svarīgi ir sajūst cilvēkus sev apkārt, iemācīties saprast, iepazīt un pat iemīlēt to, kas vietējiem ir svarīgs, lai arī pašam būtu prieks šeit kalpot. Parādīties tikai svētdienās baznīcā un no kanceles šķilt uguņus — tas labus augļus nenesīs. Man jāmeklē, jāveido attiecības. Jā, šejienieši visticamāk pirmie pretī nenāks, bet, ja tu iesi pie viņiem, tevi arī pieņems.

Tas, ko es lielā daļā Latvijas cilvēkos novēroju, ir maz degsmes par Dievu. Neapgalvoju, ka nevar atrast dievatziņu, dievbijību, to var, bet tādu īstu, ne virspusēju — emocijās balstītu, bet īstu dedzību, kura no cilvēka prasa arī pienest Dievam kādu labprātīgu garīgu upuri... Var atrast, bet grūtāk.

— **Kas tīri cilvēciski var radīt skumjas.**

— No vienas puses, jā. Bet jāapzinās savs pienākums. Es lūdzu par visiem cilvēkiem savās draudzēs, un neko citu jau arī nevaru. Dievs no manis prasa pacietību, lūgšanas un kādos brīžos būt līdzās un ļaut cilvēkiem piedzīvot Dieva mīlestību. Tā aizdedzina. Kad cilvēks to pa īstam ir piedzīvojis, viņš vairs nedzīvo bailēs, uzspiestā pienākumā, bet patiesā dzīvespriekā un laimē būt kopā ar Dievu. Kāpēc ir cilvēki, kas to nepiedzīvo tādā mērā, ka tas aizdedzina un liek biežāk

paraudzīties uz dzīvi ārpus savas sētas, bet citi to piedzīvo ārkārtīgi dziļi un nes bagātīgus augļus, man vienas, īstas atbildes nav. Mans uzdevums ir cilvēkiem kalpot, neskatoties uz to, cik cilvēku svētdienā atnāk uz dievkalpojumu.

Jā, kādreiz arī rodas skumjas, bet, kad ar vēsu prātu visu pārdomāju, tad pāriet. Ir lielās, globālās norises. Tagad plaukstošās baznīcas kopienas vairāk atrodamas Āfrikā, Āzijā. Pats šajās pasaules daļās neesmu bijis, grūti spriest, kā tur cilvēki dzīvo. Ar varu jau nav iespējams cilvēkos iedabūt dedzību uz Dievu. To Svētais Gars dara. Nav vērts krist ne dusmās, ne izmisumā, ne arī skumjās, man pacietīgi jādara mans darbs. Jāturpina mīlēt cilvēku, par viņiem iestāties un aizlūgt.

— **Pastāsti mazliet par saimnieciskiem darbiem!**

— Jā, pateicība Dievam, ziedotājiem un mūsu baznīcas vadībai, ka darbi tik sekmīgi ir notikuši! Pērn Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas nekustamā īpašuma fonda budžetā iekļāva Mazirbes Rekolekciju centru. Fonda naudas avotu galvenokārt veido iemaksas no draudzēm — tie ir zināmi procenti, kad draudzes pārdod kādu no saviem īpašumiem. Tas ir saprātīgi, jo mēs esam viena baznīca, un arī labiekārtots Rekolekciju centrs ir domāts visu mūsu draudžu vajadzībām. Pateicoties šai naudai, varēja turpināt iesākt mansarda stāva rekonstrukciju, un tagad tur ir vairākas lietojamas istabas. Ir arī virtuvīte, noliktava, istabās var dzīvot viens vai vairāki cilvēki. Šo iespēju lielākoties izmanto cilvēki no luterāņu draudzēm, bet ne

tikai. Bieži vien cilvēki pat bez ilgas un dziļas baznīcas pieredzes grib nošķirties no ikdienas, būt netraucēti lūgšanās, to mēs arī vienmēr piedāvājam.

Lai pabeigtu visu celtniecību pilnībā, vēl jāpārkāpj suņa astes galiņam. Tas būs pavisam drīz. Pieprasījums pēc centra ir liels. Vasarā tas vilina arī ar jūras tuvumu, ir tādi, kas te vēlas rīkot nometnes — ar lekcijām, lūgšanām, dziedāšanu, sadraudzību, piemēram, par tradīciju kļuvušas Gregorikas dienas. Ziemā un rudenī vairāk plānojam rekolekcijas¹. Šogad arī notikušas pirmās garīgo līdzgaitnieku jeb rekolekciju vadītāju mācības. Līdz šim mums pašiem bijis maz rekolekciju vadītāju. Tagad jau ir Anglijā skolojušies cilvēki, kas var sagatavot nākamās vadītājus. Tādējādi īsteni sākam piepildīt nosaukumu «rekolekciju centrs». Pašlaik organizējam individuāli vadītās rekolekcijas līdz 8 dienām vai garīgos vingrinājumus², kas ir sadalīti 10 dienu ciklos, bet nākotnē ceram piedāvāt arī pilnus garīgos vingrinājumus vienā reizē, tas ir, 35 dienu garas rekolekcijas.

Aļņa Auziņa teksts, Diānas Siliņas foto

¹ Rekolekcijas — laiks, kuru nošķir no pārējā ikdienas laika, lai studētu Svētos Rakstus un lūgtu Dievu, un visbiežāk cilvēki šo laiku pavada kādā šim nolūkam ierīkotā vietā — rekolekciju namā, klosterī u. tml.

² Garīgie vingrinājumi — Sv. Ignācija no Lojolas iestrādātas rekolekcijas, kas pilnā apjomā aizņem 35 dienas. Sv. Ignācijs uzskatīja, ka cilvēks rekolekcijās attīsta prasmes būt attiecības ar Dievu un cilvēkiem, tāpēc arī nosaukums «Garīgie vingrinājumi», jo šajos vingrinājumos apgūst garīgas prasmes, lai tās praktiski lietotu dzīvē.

Valoda vieno

Šogad aprit 10 gadi, kopš Dundagas evaņģēliski luteriskās draudzes cilvēki draudzējas ar somu luterāņiem — pirmdzimtajiem lestadiāņiem. Mūs vienojošā kristīgā vēsts ir mūsu kopīgā valoda. Taču tagad mācāmies viens otra valodu arī tiešā nozīmē.

Pirmo reizi uz Dundagu somi atbrauca 2004. gada rudenī, bet no 2005. gada viņi šeit ierodas regulāri divreiz gadā. Pēdējos gados mūsu draugi lido ar lidmašīnu no Helsinkiem uz Rīgu. Tur viņus sagaida raunēnietis Raitis Zariņš ar savu mikroautobusu un ved ciemos pie mums. Par to esam Raitim ļoti pateicīgi un arvien priecājamies satikt arī viņu.

Somu draugi mūs ikreiz aicina ciemos uz lielajām garīgajām sapulcēm. Kad esam aizbraukuši, viņi mūs vienmēr uzņēmuši ar vislielāko mīlestību un sirsnību.

Mūsu attiecību pamats ir ticība uz trīsvienīgo Dievu. Katreiz, kad somu draugi atbrauc, viņi sludina Dieva vārdu un mēs pārrunājam dažādas ar Bībeli un cilvēki dzīvi saistītus tematus, piemēram, ko nozīmē mīlēt Jēzu Kristu. Sadraudzībā pie kafijas tases viņi pastāsta, kā viņiem klājas, un mēs dalāmies ar saviem dzīves notikumiem. Viņi neatbilst priekšstatam par atturīgajiem somiem, jo ir atvērti un katru no mums uzlūko kā cilvēkus, kas ir uzmanības un mīlestības vērti. Ar katru gadu mūsu attiecības kļūst siltākas, un par to jāpateicas vispirms somu draugiem, jo viņi ir tie, kas mūs sameklēja un kas vēl aizvien velta mums savu laiku. Somija kā valsts visu laiku mums ir krietnu soli priekšā gan ar to, ka varonīgi aizstāvējuši savas zemes neatkarību Ziemas karā, gan ar garāku neatkarības vēsturi, gan ar valsts labklājības līmeni, mūsu draugi — arī ar apbrīnojamu prasmi izrādīt mīlestību.

Mūs iedvesmo viņu dziļā ticības dzīve, spēja novērtēt Latvijas neatkarību un vēlēšanās apgūt latviešu valodu. Sākumā ar somu draugiem sazinājāmies angliki, krieviski un vāciski, bet jau aizpērn mūsu draugs Antero Koskimā (*Koskimaa*) sāka nedaudz runāt latviski. Viņš bija sapratis, ka sazināties vāciski vai ar tulka starpniecību nav pietiekami. Aizgājis pensijā, Antero pusotru gadu mācījies latviski, klausoties kaseti un apgūstot mūsu valodu no divām mācību grāmatām, un tad pieteicies latviešu valodas kursos Helsinkos, Rozentāla biedrībā — Somijas–Latvijas sadraudzības biedrībā. Pats viņš dzīvo 130 km no Somijas galvaspilsētas, bet tuvāk šādu kursu nebija. Vispirms Antero brauc ar savu automašīnu 30 km līdz Lahti, tad kopā ar draugu Erkki dodas uz vilcienu, lai nokļūtu Helsinkos. Kursus Antero apmeklē gandrīz divus gadus, bet Erkki — trīs. Tie notiek treš-

dienās 10 reizes rudenī un 10 — pavasarī.

Šajā oktobrī latviešu valodas kursi sākušies arī Lahti, draudzes lūgšanu namā. Antero priecājas, ka ir sarunāta tā pati lieliskā skolotāja, kas latviešu valodu mācījusi Helsinkos, — latviete Anita Jenti (*Jäntti*). Pārējiem draugiem ir tāda pati motivācija kā Antero — iemācīties latviešu valodu, lai ar latviešu draugiem Latvijā vai Somijā varētu sarunāties latviski.

Lūk, ko vēstulē raksta Antero! «Latviešu valoda ir daudz sarežģītāka nekā, piemēram, vācu. Ir daži vārdi un vārdu savienojumi, kurus mums, somiem, ir grūti izrunāt, kā *šaursliežu dzelzceļš, maziņš eža puskazociņš, kauka makšķere*. (To nav viegli arī caurmēra latvietim. *Red.*) Nav viegli atcerēties, kad vārdam ir īsais vai garais patskanis, kad ir šaurais vai platais «e». Īpaši grūti paturēt prātā darbības vārdu 3. konjugācijas veidus ar visām apakšgrupām, kā arī trīs laikus — tagadni, pagātņi un nākotni. Reizēm tas kaitina. Tomēr latviešu valoda ir skaista, un man tā patīk.

Valodas apguvi atvieglo vārdi, kas latviešu valodā ienākuši no lībiešu valodas, kas radniecīga somu valodai, piemēram: *laisks — laiska, salaka — salakka, rats — ratas, sirpis — sirppi, kannu — kannu, siena — seinā, skapis — kaappi, maksa — maksu*. Man mācīties palīdz sarakste ar draugiem Latvijā. Tas vienmēr ir labs un derīgs vingrinājums. Draugi man izlabo kļūdas, un no tām es atkal mācos.

Spēja runāt svešā valodā ir Dieva dāvana. Bībelē, Jēkaba vēstulē 1:17, ir rakstīts — «katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas tēva». Ja nu kaut ko protu, tad tas ir par godu Dievam un par prieku draugiem».

Arī no mūsu puses tieši tādu pašu apsvērumu dēļ ir bijusi vēlme apgūt somu valodu, bet, kad sākām pirms vairākiem gadiem par šādu iespēju interesēties, izrādījās, ka somu valodu māca tikai Rīgā divreiz nedēļā darba dienu vakaros... Taču vēlēšanās mācīties somu valodu nepazuda, arī tāpēc, ka mums ļoti patīk tās skanējums.

Šajā vasarā garajās Jāņu laika brīvdienās man bija laiks apdomāt, kas ir tas, ko dzīvē vēlos, un viena lieta bija somu valoda. Pēc brīvdienām tīmeklī sameklēju kādu firmu, kas piedāvā arī somu valodas kursus tālmācībā. Tā nu kopš septembra reizi nedēļā *skaipā*

• **Sadraudzības brīdī Dundagas pili 2012. gada 24. II. No kreisās: Raimo Airamo, Ervīns Tērps un Antero Koskimā.**
Foto no draudzes albuma

abas ar Alandu Pūliņu cenšamies apgūt šīs valodas pamatus. Es, tāpat kā Antero, teiktu, ka valoda ir grūta. Tā ir pavisam cita valodu saime! Ir vārdi, kas atšķiras tikai ar vienu vai pāris burtiem, bet uzreiz ir cita nozīme! Dažus vārdus ir grūti izrunāt. Arī mums ir brīnišķīga pasniedzēja ar neparastu vārdu — Vila Tauriņa. Pēc katras nodarbības man ir skaidrs, ka uzdoto esmu sapratusi, bet, kad vairākās nodarbībās saprastais jāsaliek kopā, tad nav viegli. Labi, ka vārdiem, tāpat kā latviešu valodā, uzsvars ir uz pirmās zilbes. Mācoties pamata skaitļa vārdus, pārliecinājamies, ka tos veido līdzīgi kā mūsu valodā. Protams, mums dzīvē ir arī daudz citu pienākumu un interešu, tāpēc mācāmies, cik spējam atlicināt laiku, bet mājas darbus gan izpildām.

Arī šogad 18. XI saņemām brīnišķīgu apsvēikumu no somu draugiem mūsu valsts svētkos — tāpat kā citus gadus. Antero skaidrā latviešu valodā uzrakstīja, ka arī viņi Somijā svin Latvijas dzimšanas dienu. Neliela draugu kopa bija sapulcējusies pie Antero un Kirsī, pie sienas bija novietots Latvijas Valsts karogs, uz kamīna, kurā mājīgi sprakšķēja uguns, — Somijas karodziņš. Par godu svētkiem Antero un Kirsī meitiņa Vēra bija izcepusi kūku, ko rotāja uzraksts *Latvija 97*. Antero atgādina, ka Latvijas neatkarības diena ir liela Dieva dāvana. Neatkarība nav pašsaprotama lieta, arī somiem ne. «Vienmēr no sirds priecājos, ka esam neatkarīgi!» raksta Ante-

ro. Tāpat viņš uzsver, ka kopā ar somu draugiem ir pateicīgi Dievam par mūsu draudzību, kas ilgusi krietnu laiku, un lūdz Dievu, lai tā aizvien turpinās. Starp citu, draugi somiem ir arī Rīgā, Vidzemē un citās Kurzemes vietās, ne tikai Dundagā.

Arī mēs no sirds sakām paldies Dievam par visiem mūsu somu draugiem, par viņu uzticību, viesmīlību un mīlestību!

Diāna Siliņa

Uzziņai

Pirmdzimtie lestadiāņi ir atmodas kustība, kas ietilpst Evaņģēliski luteriskajā baznīcā. «Balstoties tirā Bībeles mācībā, mēs visiem ļaudīm sludinām nepieciešamību atgriezties no grēkiem un neticības, bet grēku nožēlotājiem pasludinām pilnīgi visu grēku piedošanu. Izpirkšana caur Jēzu Kristu — tas ir vienīgais ceļš uz pestīšanu un to pieņemot var vienīgi ar ticīgu sirdi», tā par pirmdzimto lestadiāņu mērķi rakstīts viņu žurnālā *Rauhan Side*, kura redaktors arī ir mūsu draugs Raimo Airamo, kas Dundagā daudzas jo daudzas reizes ciemojies un dalījies ar Dieva vārdu.

Līvu laiks • Līvõ āiga

Vienas Latvijas bērni Īd Leţmō lapst

Šogad Līvu karoga svētki notika 21. XI. Lībieši un viņu domubiedri kā ierasti pulcējās Mazirbē.

Diena tradicionāli iesākās ar dievkalpojumu baznīcā, ko vadīja Kārlis Irbe. Sprediķī mācītājs aicināja aizdomāties par to «ellu», kas ikdienā baro mūsu gaismekļu «daktis». Svētku ieskaņa ar dievkalpojumu ir dabiska un loģiska, jo tieši Mazirbes muižā pirms 92 gadiem līvu karogs piedzima, tieši šajā baznīcā 1989. gada augustā pēc ilgiem aizlieguma gadiem to atkal iesvētīja. Šoreiz dievkalpojumu jauki kuplināja *Rāndalist* dziedātājas no Ventspils, piebalsojot *Līvlist* vadītājai Lindai Šarkovai. Izskanēja dziesmas arī lībiešu valodā.

Nākamā pašsaprotamā svētku norise — gājiens uz jūru. Kāpās lībieši aizdedzināja Edgara Millera iepriekš sagatavotās romiešu sveces, *Rāndalist* un *Līvlist* apvienotajiem spēkiem dziedot lībiski par putniņiem un jūru un arī latviešu jūrnieku dziesmas. Jūrmalā skaista rudenīga ainava — jūra veļ liekus vilņus, makšķernieki ķer butes, un zaļi balti zilās krāsas bija vērojamas gan karogā, kas droši plīvoja mazirbnieka Andra Kanda rokās, gan mūsu dabā — vilņu un priežu galotnēs, liedaga smiltīs un debesīs.

Ar jūrmalā vēroto sasaucās Līvu savienības vadītājas Ievas Ernštreites tautas namā sacītais: gados, kad līvu karogs bija aizliegts, mēs skatījām savas zaļi balti zilās krāsas Latvijas dabā. Ieva arī lībiski nolasīja karoga

dzejoli.

Pavisam īsi svētku uzrunas teica vairāki klātesošie. Pašvaldības izpilddirektora pienākumu izpildītāja Baiba Dūda uzsvēra, ka turpmāk ļoti gribētos, lai mazāk dzirdētu izteikumus «tie lībieši» un «viņu karogs», jo tas viss ir mūsu kopīgs mantojums un arī šodiena.

Baibu papildinot, Kolkas pagasta pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens sacīja pavisam kodolīgi: «Mēs esam vienas Latvijas bērni!» Veronika Millere mazirbnieku vārdā no sirds pateicās «Kolkas galvenajam cilvēkam Aldim», savukārt namatēvs Edgars Millers teica paldies pašvaldībai un Baibai Dūdai, jo «bez pašvaldības atbalsta mēs nenieka te nepaveiktu».

Svētkus jauki muzikāli papildināja divi *Ventspils blumīzeristi* — Ēriks un Vilnis Veseļi. Jūras tematika, anekdotes, Hugo Diega pieminēšana — vīriem pēc notīm un vārda kabatā nebija jāmeklē. Interesanti, ka Ēriks kolhoza laikos strādājis Kolkā, bet nopietni muzicēšanai brāļi pievērsušies samērā nesen, aizejot pensijā. Vēlāk dziesmās iesaistījās daudzi klātesošie.

Apsveikuma vārdus teica arī Kolkas lībiešu vadītāja Maija Rēriha, bet Baiba Šuvcāne atkal iepriecināja ar stāstījumu par vēsturi. Baiba ir ieguvusi vērtīgas Laimoņa Stīpnieka

• *Karoga svētkos aizrautīgi muzicēja Ventspils blumīzeristi — Ēriks un Vilnis Veseļi.* Ineses Dāvidsones foto
• *Plagā pīvši kildzistiz spēļiztō Vānta blumīzernikād — Ēriks Veseļis ja Vilnis Veseļis.* Inese Dāvidsone foto

fotogrāfijas, kas tagad digitāli apstrādātas. Skatījāmies 1989. gada 5. un 6. augusta notikumus, un ar publikas palīdzību Baiba lūkoja uzzināt fotogrāfijās redzamo, bet viņai nezināmo cilvēku vārdus. Vairākus arī izdevās noskaidrot. No zināmajiem pieminami toreizējais kultūras ministrs Ivars Kezbers, Imants Ziedonis, atjaunotās Līvu savienības pirmā vadītājā Ieva Neilande, Kersti Boiko, kas, starp citu, mācījusi lībiešu valodu Ievai Ernštreitei, Alfons Bertholds un Valda Šuvcāne, pavisam jaunā Zoja Sīle, Oskars Stalts un Anna Seile... Pamanāma arī tolaik uzstādītā piemiņas zīme liedagā, simboliskās laivu ribas, un zālē atskanēja ierosinājumi ko līdzīgu atjaunot tagad. Kopīgi atcerējāmies, ka

toreiz, Atmodas gaisotnē, tautas namā norisinājās arī zinātniska konference un baznīcā — Edgara Valgamā vadīts dievkalpojums.

Pēc nopietnās daļas publiku izklaidēja Arnolds Auziņš, stāstīdams anekdotes no savas izlases jeb mazās latviešu literatūras enciklopēdijas anekdotēs. Autors atzina, ka pirmoreiz pēc jaunas grāmatas iznākšanas tik bieži tiek ar lasītājiem — jau sesto reizi. Rekords! Jau promejot no dažiem vietējiem dzirdēju — viņi nav zinājuši, ka Arnolds Auziņš ir dzimis dundadzniek... Lūk, vēl viena anekdote. Varbūt pirmā nākamajam krājumam.

Alnis Auziņš

Valsts svētkos

17. XI mūsu novadā svinēja Latvijas Republikas proklamēšanas dienu.

Dundagas pili svinīgais sarīkojums sākās ar novada domes priekšsēdētāja uzrunu. G. Laicāns uzsvēra, ka Dundagā jaukajai tradīcijai valsts svētkos godināt savus labākos ļaudis šogad aprit 20 gadu. Tad zālē svinīgi ienesa valsts karogu, un visi klātesošie kopā ar pagasta kori nodziedāja valsts himnu. Ar dziesmām un dejām zālē sēdošos iepriecināja pašdarbnieki. Kopš esam viens novads, valsts svētkos īsti vienoti esam garā, — fiziski tas nav iespējams, jo pasākumi notiek abos novada lielākajos centros. Patīkami, ka uz lielā ekrāna Dundagas sabiedrība varēja redzēt un ar aplausiem sveikt godināmos Kolkā — Atzinības rakstu ieguvējus Baibu Šuvcāni un Andri Antmani un Pateicības rakstu ieguvējus Aigu Ūdri, Agri Vansoviču un Inesi Dāvidsoni.

Tad pienāca kārta Dundagā sveicamajiem. Alanda Pūliņa Atzinības rakstu ieguvusi par cītīgu un veiksmīgu projektu rakstīšanu, tā ieguldot lielu darbu luterāņu baznīcas atjaunošanā. Alanda pateicības runā atzina, ka uzrakstīt projekta pieteikumu ir daudz vieglāk nekā godināšanas reizē stāties pārpildītas zāles priekšā. Vēl čaklā projektu rakstītāja uzsvēra, ka šo atzinību uztver kā avansu, kas ar turpmākajiem darbiem jāatpelnā.

Biedrības *Visvīdāle* nodibināšanās un rošīgā darbība sava ciema sapošanā un tēla spodināšanā ir pagaidām drīzāk netipisks gadījums, bet tādēļ jo īpaši slavējams. Cilvēki-Vīdālē ir pierādījuši sev un citiem — ja grib, tad tiešām izdodas. Veiksmi *Visvīdālei* arī turpmāk!

Skolotāja Una Sila saņēma Atzinības rakstu par profesionālismu, aizrautību un ģimenes vērtību stiprināšanu. Cieši ar šo atzinību sasaucās arī skolotājas audzināmās klases iegūtais Pateicības raksts — īstenībā viens pagodinājums no otra nemaz nav atraujams. U. Sila uzsvēra, ka viņas klasē mācās labākie un radošākie skolēni un viņiem ir labākie vecāki un vecvecāki. Savukārt pati 9. b klase aicināja priekš dalīties gan skolotāju Unu, gan savu pirmo audzinātāju Birutu Kinčiusu, kas bija parūpējusies par jauku pārsteigu-

mu — skolotāja uzdāvināja saviem bijušajiem audzēkņiem *portfolio* — kādreiz rakstītus darbus. Jāpiebilst, ka visā 20 gadus ilgajā atzinību pasniegšanas vēsturē pirmoreiz pateicību izpelnījās vesela klase.

Šis gads vispār ieies vēsturē, jo godināmo vidū ir lielas ļaužu kopas. Arī pirmsskolas izglītības iestāde jeb, īsāk sākot, bērnudārzs *Kurzemīte* izpelnījies Pateicības rakstu — par sasniegumiem makulatūras vākšanā un ekoskolas diplomu. Radošā bērnudārza saime arī šajā reizē bija radoša, nodziedot Raimonda Paula dziesmiņu par mazā ciniša varoņdarbiem.

Goda rakstu, kas savā ziņā ir kādreizējās prēmijas *Par mūža ieguldījumu Dundagas pagastam*, vēlāk novadam, ekvivalents, saņēma mūsu izcilā režisore, pedagoģe un kultūras darba rīkotāja Vaira Kamara. Pateicoties par daudzajiem ziediem un pateicībām, Vaira pauda gandarījumu par iespēju strādāt darbu, kas pašai ļoti patīk.

Swedbank īpašo balvu saņēma vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja Māriete Pēterhofs, uzsverot, ka viņai ir vislabākie kolēģi un audzēkņi.

Pasākumu raiti vadīja Ieva Jānberga un Kristis Iesalnieks, visus godināmos sveica mūsu pašdarbnieki. Noslēgumā visi tradicionāli vienojās Jura Alunāna lokalizētajā *Nevis slinkojot un pūstot*, kā to pirms daudziem gadiem ierosinājis pirmais prēmijas *Par mūža ieguldījumu...* ieguvējs skolotājs, mūziķis un novada vēstures pētnieks Ernests Ābols.

Kolkas tautas namā svinības ar Daigas Rūtenbergas dziesmu *Mīlestības krāšņais koks* ieskandināja kopkoris: ansamblis *Sarma*, *Laula*, mūzikas skolas audzēkņu ansamblis un Kolkas pagasta jauktais koris. Kolkas pagasta pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens klātesošos sveica svētkos, uzsvērdams, ka visu, ko darām savā labā, mīlot savu dzīves telpu, savu mazo zemes stūrīti, šeit, Ziemeļkurzemē, darām arī savas valsts labā. «Redzu, cik daudziem ļaudīm patīk šeit dzīvot, strādāt, rostīties, meklēt iespējas darīt to, kas sniedz gandarījumu pašiem un cilvēkiem līdzās. Arī

mūsu Valsts prezidents Raimonds Vējonis, būdams darba vizītē, norādīja, cik svarīgi mēs esam ikkatrs savā ciemā, savā valstī», sacīja Aldis. Viņš pateicās kolciniekiem, mazirbniekiem, pitradzniekiem, dundadzniekiem par to, ko viņi devuši savai zemei. «Latvijas stiprums ir mūsu cilvēkos, mūsos pašos, kas savu darbu dara pēc vislabākās sirdsapziņas, kas savās ģimenēs audzina krietnus, godprātīgus bērnus, kas dzīvo un strādā savai Latvijai, dzimtenei, vienīgajai mums visā pasaulē.» Uzrunas noslēgumā Aldis aicināja svētkos izjust vienotību, izjust to, dziedot Latvijas himnu un lībiešu himnu, jo šajā krastā reizē ar Latvijas dzimšanas dienu svin arī Lībiešu karoga svētkus. Abas himnas braši noskanēja, apvienojoties gan kopkorim skatuves priekšā, gan kopkorim zālē.

Klātesošos sveica Gunta Abaja. Novada domes deputāte sacīja, ka traģiskie notikumi Francijā viņai bija ļāvuši saprast, ka valsts — tā nav tikai dzimtā zeme, vieta, kur brīvi var runāt savā mātes valodā, vieta, kur dzīvo mīļie un kur apglabāti tuvinieki. Valsts — tas ir kaut kas vairāk, tā ir drošības izjūta, ka varam šeit mierīgi dzīvot. Viņa arī dalījās savā aizkustinājumā par radio dzirdētajā ziņā, ka mūsu valsts visiem Francijā dzīvojošajiem Latvijas pilsoņiem izsūtījusi īsziņas — kā rīkoties sarežģītās situācijās. Gunta teica, ka iedzīvotāji pret valsti izturas kā ļoti prasīgi bērni pret vecākiem, taču bērni vecākiem spēj sniegt arī lielu prieku. Viņa aicināja valsts dzimšanas dienā noliekt malā visu, kas darījis raizes, un priecāties par labo, kas mums ir.

Guntai arī bija gods domes vārdā sveikt Kolkas pagasta ļaudis, kas ar savu godprātīgo darbu daudzinauši novada vārdu un šai reizē saņēma Pateicības un Atzinības rakstus.

Inese Dāvidsone ir nenogurdināma Kolkas dzīves iemūžinātāja, kas labprāt dalās ar savām fotogrāfijām. Arī svētku pasākumā viņa mierā nevarēja nosēdēt un ar Baibu ķēra mirkļus. Labi, ka abām bija fotoaparāti, jo tad viena otru sveikšanas reizē arī varēja iemūžināt.

Savukārt pateicoties Aigas Ūdres nozīmīgajam devumam, pie Kolkas pamatskolas jau 10. gadu plīvo Zaļais karogs, kas iegūts kā augstākais novērtējums, skolai piedaloties

starptautiskajā ekoskolas programmā.

Dzintras Tauniņas lielais ieguldījums ir kultūras jomā. Tas ir viņas vadītais ansamblis *Laula*, kas šogad svin 15. jubileju. Tie ir viņas koklētāji. Daudziem prātā un sirdī palicis Dzintras rosinātais Latvijas Neatkarības atjaunošanas gadadienai veltītais festivāls *Kokles skan Latvijai* šogad maijā. Vien jāpiebilst, ka Aiga un Dzintra šajā vakarā bija tautas tērpos, jo Aiga dziedāja kori, bet Dzintra gan dziedāja, gan spēlēja kokli.

Baiba Šuvcāne ir devusi lielu ieguldījumu novada kultūrvēstures pētīšanā. Šajā gadā iznākusi vēl viena viņas grāmata — *Sauc par Vaidi mūsu ciemu*, raisot lielu lasītāju interesi. Grāmatas atvēršanas svētkos zāle bija pārpildīta.

Andris Antmanis ir cītīgi darbojies, lai saglabātu latviskās kultūras mantojumu, kopis lībiešu krasta kultūrvidi, daudzinajis zivju kūpināšanas darbu un senos lībiešu žogus. Par to šogad novērtēts ar a/s *Lauku ceļotājs* sadarbībā ar LR Kultūras ministriju un Latvijas Pašvaldību savienību piešķirto kultūras zīmi *Latviskais mantojums*.

Agrim Vansovičam ir nozīmīgi sasniegumi piekrastes zvejniecības saglabāšanā un attīstībā, par to viņa vadītā zvejnieku saimniecība *Rāmas* ieguvusi Zemkopības ministrijas zivsaimniecības gada balvu *Lielais loms – 2015* nominācijā *Par inovatīvo uzņēmējdarbību*.

Ar skaļiem aplausiem kolcinieki sveica arī savus novadniekus, kas šajā vakarā domes apbalvojumus saņēma Dundagas pili.

Svētku koncertā priecēja gan mazie bērnudārza *Rūķītis* dejotāji, gan koklētājas, gan raksta sākumā jau pieminētie kolektīvi. Īpašais viesis aktieris Andris Bērziņš vadīja koncerta pirmo daļu un pats uzstājās otrajā.

No muzikālajiem priekšnesumiem mans vakara favorīts bija Valta Pūces cikla *Koklītes koklēja II daļa Spēlēju, dancoju*. Ļoti skaists darbs lieliskā kolcinieku izpildījumā! Īpašu prieku sagādāja arī tas, ka kolcinieki ir saņēmušies un svētkos atkal dziedāja pagasta jauktais koris.

Noslēgumā tradicionāli skanēja *Pūt, vējiņi!*

Alnis Auziņš un Diāna Siliņa

Raibs kā dzeņa vēders

Smaržīgi, garšīgi, krāsaini

4. XII pēcpusdienā un vakarā Dundagas pilī rosījās kupls tirgotāju pulks, pagalmā iededza dižo egli, pagrabos savas prasmes varēja izmēģināt radošajās darbnīcās, kolonzālē aplūkot Ziemassvētku izstādi tirdziņu, bet noslēgumā visus lielajā zālē iepriecināja koncertprogramma *Kluso nakšu pieskāriens*.

Dundagas pils, kurā notiek pasākums

Stiprais lietus tirgotājus ātri vien sadzina pilī, vienīgi māla trauku tirgotājs varonīgi palika pagalmā, patvērumu atrodot zem uzslietās nojumes. Taču bija tik neparasti un arī patīkami ieiet pa galveno ieeju un uzreiz atrasties starp smaržojošam vaska svecēm, SIA *Vilnas fabrikas* segām un dziju, Gintas Kaminskas mākslinieciskajām somām, kartiņām un spilveniem ar eņģeļišiem. Kāpjot pa kāpnēm uz augšu, savus ražojumus — piparkūkas, truša gaļas ruleti un konservus, kā arī mīlīgas trušu ādiņas — piedāvāja Silvija Reine, viņai blakus Edīte Seipule kārdināja ar ķirbju un rabarberu sukādēm, ar neparastiem ievārījumiem, ar konservētiem dārzeņiem, ar štovētiem kāpostiem un desu, kas lieti noderēja, lai citi tirgotāji varētu iestiprināties. Kā viņa pastāstīja, īpaši iecienīts starp *Amaļu* apmeklētājiem esot mīlas ābolu, tas ir, tomātu ievārījums ar lavandu. Edīte to piedāvāja nobaudīt. Jā, tiešām gards!

Otrā stāva gaiteni arī piepildīja tirgotāji. Te varēja iegādāties gan dažādas augļu sulas, gan piparkūkas, dižraučus, pūтели, sojas ziepes un sveces, zāļu tējas un koka izstrādājumus. Bija pat bagātīgs zivju piedāvājums! Te plecu pie pleca tirgojās gan mūsu novada ļaudis — Linda Celma, Elma Zadiņa un Tropiņu ģimene, gan arī kaimiņu novadu mājra-

žotāji. No Kolkas bija ieradusies Lagodsku ģimene ar īpaši mākslinieciskām piparkūkām. Viņi atzinās, ka Ziemassvētku tirdziņā piedalās otro reizi un tikai Dundagā! Savukārt Aija Kārklevalka bija ieradusies no Rīgas, iepriecinot ar savdabīgiem, bet skaistiem Adventa vainagiem, Ziemassvētku laika rotājumiem, lina tauriņiem ar nacionāliem rotājumiem un matu stīpiņām. Izrādās, viņa ir precējusies ar dundadznieku Reini Kārklevalku un, pie reizes ciemojoties pie vīra vecākiem, pieteikusi arī dalību tirdziņā.

Kad nu tirdziņš bija izstaigāts, arī lietus bija mitējies, un interesenti devās pagalmā lūkoties, kā iedegs lielo egli. Te, Dundagas pagalmā, pirmoreiz Grinčs, jā, jā, tas pats varonis, kurš filmā nozaga Ziemassvētkus un kura lomā pie mums bija iejuties Kristis Iesalnieks, nokaunējās un solījās laboties, par ko bija prieks gan Fejai, kurā varēja atpazīt Rutu Bērziņu, gan Rūķim, kurā varēja nojaust Ingu Apškrūmu. Visus priecēja Dundagas vidusskolas jauktais koris Daces Šmites vadībā un *Sensus* dejotājas, kas uzstājās ar lāpām rokās. Mazākajiem pie sirds noteikti gāja arī rotaļas, ko vadīja Rūķis. Un tad, kad Grinčs bija sapratis, cik daudz Ziemassvētku viņš sabojājis un devies labot savas vainas, iedegās arī egle.

Dundznik valad

Tā saucas Viļņa Mitlera grāmata, kas atvēršanas svētkus piedzīvoja 11. XII Dundagas bibliotēkā.

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Vakarēšana sveču gaismā, ko rīkoja Kubalu skola-muzejs sadarbībā ar bibliotēku, pulcēja vairāk nekā 30 interesentu. Īstenībā visus šos cilvēkus kopā saaicināja Viļņa Mitlera fenomens. Manuprāt, V. Mitlers bija cilvēks, kuram piemita absolūtā dzirde dzīves norišu un cilvēcisko attiecību jomā, vides likumsakarību izpratnē un dzimtās valodas uztverē. Grāmata iznākusi ar Valsts Kultūrkapitāla fonda finansiālu atbalstu, bet muzeja vadītājam Ivaram Abajam pateicība par ideju, par uzrakstītu projektu un neatlaidību grāmatas izveidē.

Lāčplēša diena Dundagā

Uz Lāčplēša dienu Dundagā šoreiz paskatīsimies ar Napsku ģimenes — tēta Māra, māmiņas Baibas un abu dēlēnu, sešgadīgā Ernesta un četrgadīgā Valtera, acīm.

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Kā pastāstīja Baiba, Lāčplēša dienas pasākumā Dundagā viņu ģimene piedalās trešo gadu pēc kārtas. Ja 11. XI iekrīt sestdienā vai svētdienā, tad visi kopā mēdz aizbraukt arī uz kādu citu vietu. Bet, ja tas ir darba dienā, tad kopā ar bērniem dodas gājienā un pēc tam arī piedalās visā pasākumā. «Bērni grib iet, tāpēc arī piedalāmies», atzīst Baiba. Viņa arī novērojusi, ka svētki, kaut gan līdzīgi, katru gadu tomēr ir arī citādaķi.

Šajā reizē Mārim un Baibai ļoti pie sirds

Šahistu cīņās

4. XII grupa jauno dundadznieku piedalījās Pāvela Pikas piemiņas turnīrā Ventspils Jaunrades namā.

Sacensības, ko atbalsta šaha entuziasta mazdēli Ivo un Pauls Prinči, Ventspils Jaunrades namā pulcēja 27 jaunos šahistus no Ventspils, Kuldīgas un Dundagas.

Iepriecinoši, ka Ventspilī interešu izglītības jomā tagad ir arī šahs. Pulciņu vada Kuldīgas šahiste Ilze Burkevica, ar kuru esam iepazinušies *Dundagas torņu* sacensībās. Paldies Ilzei un Kuldīgas šaha skolas trenerim, mūsu ilggadīgajam sadarbības partnerim un draugam Viktoram Šteinber-

gam par iespēju jaunajiem šaha talantiem mēroties spēkiem jaukā gaisotnē. Īpašs paldies Ivo un Paulam Prinčiem!

Iesācēju grupā vislabākās sekmes no mūsējiem guva Emīls Grīnerts, izcīnot 3. vietu un pirmo šaha diplomu un medaļu. Ingars Blumbergs palika dalītā 7.–8. vietā, bet Vilis Čoders — 9.–10. vietā. Vilim pirmajās sacensībās pirmie punkti un speciālbalva kā visjaunākajam dalībniekam.

Ceturto sporta klašu grupā Robertam

Ieejot pagrabā, jau pretī plūda patīkama piparkūku smarža. Piparkūku kārotājiem palīdzēja Baiba Tendere un Laila Semaško, Inta un Zane Grīnītes un Santa Sula. Vēl bija sveču liešanas darbnīca, kuru vadīja Inga Zvīdriņa, un micīšu veidošanas meistarklase, kurā darbus ierādīja Alfa Auziņa. Arī ap Dundagas Mākslas un mūzikas skolas skolotājām Daci Čoderu un Sandru Dadzi bija aplipuši bērni — tur tapa skaisti Ziemassvētku apsveikumi. Savukārt kādā citā pagraba telpā bija alvas liešanas darbnīca, kur konsultēja Kristis Iesalnieks.

Kolonzālē savukārt priecēja «cimdi, zeķes, zābaciņi» un, protams, citi rokdarbi. Blakus dundadznieku darbiem tur bija apskatāms arī tiņģernieču veikums. Izstādē, šķiet, pirmoreiz piedalījās arī Dana Rozenberga ar skaistām Ziemassvētku kartiņām, bērnu dienas centra *Mājas* bērnu un pieaugušo darbi: dzijas eņģeļi, ar ko rotāt egli, micītes un no auduma šūtas simpātiskas pūcītes. Īpašu piekrišanu iemantoja zvaniņi. Jaunums bija Inas Braunas pagatavotie glītie puzuri un koka svečturis, kā arī Edītes Seipules jaukās dzijas lellītes. Vienu tādu dāvināšu savas krustmeitas meitiņai, kurai tagad iestājies princešu laiks. Apbrīnoju gados cienījamās Austras Spicmeisteres smalkās rotaslietas. Tās ar savu dažādību iepriecina katru gadu.

Noslēgumā — skanīgs koncerts ar aktrises Anitas Grūbes, dziedātājas Ingunas Kalniņas un komponista Māra Lasmaņa piedalīšanos.

Paldies visiem, kas rīkoja un atsaucās! Tiksimies nākamgad tikpat bagātīgā pasākumā!

Diāna Siliņa

Dundas pils, kurā notiek pasākums

unikālo personību.

I. Abajs ar muzeja darbinieces Martas Ratkevičas palīdzību dāvāja ziedus un grāmatas daudziem klātesošajiem. *Dundznik valad* tagad būs novada bibliotēku un skolu īpašumā, bet elektroniski vārdnīcu vēl papildinās un novērsīs pamanītās kļūdas. Jāpiebilst, ka jaunā grāmata ir Kubalu skolas-muzeja III burtnīca, un I. Abajs pateicās iepriekšējai sadarbībai ar Sofiju Dravnieci un Vilmu Vēbergu, — bez šīs pieredzes netaptu arī jaunais darbs.

Noslēgumā Ziemassvētku noskaņās muzicēja *Vecpilsētas dziedātāji*, bet pēc tam klātesošie cienājās ar pļedām — dundzinieku ēdienu, kas gan nav pieminēts grāmatas vārdnīcas daļā...

Alnis Auziņš

Dundas pils, kurā notiek pasākums

gardo tēju, ar ko parasti visus cienā. Laiks bijis dzestrš un ne pārāk patīkams, tāpēc karsta tēja lieti noderējusi, lai sasildītos. Baiba pamanījusi, ka pēc gājiena, uzrunas un jaunsargu apbalvošanas gandrīz puse no sanākušajiem pazudusi. Viņai ar Māri patīkusi arī dziesminieku Gata Vanaga un Jāņa Cirveļa, kas nav Dundagas Jānis Cirvelis, uzstāšanās. Viņi dziedājuši patriotiskas dziesmas.

Nākamgad 11. XI būs piektdienā. Iespējams, ka Napsku ģimene arī dosies Lāčplēša dienu svinēt kaut kur citur, bet svinēs to noteikti.

Diāna Siliņas

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Ludevikam dalīta 5.–7. vieta. Roberts izlaida no rokām «goda pjedestālu», jo pēdējās kārtās nevis pretinieki viņu uzvarēja, bet Roberts zaudēja... Ja Roberts to saprātīs, tad turpmāk veiksies labāk.

Īpašu pieredzi guva III sporta klases šahists Matīss Vīksna, kas aizvadīja divus nelielus treniņmačus. Pirmajā Matīss guva «sauso» uzvaru pār Kuldīgas šaha skolas audzēkni Artūru Miķelsonu, otrajā ar 1:2 piekāpās turnīra labvēlim Paulam Princim.

Sacensības lieti noderēja kā laba gatavošanās gadskārtējam Ziemassvētku turnīram Kuldīgā.

Alnis Auziņš

Eglīte Vīdalē

5. XII Vīdalē notika sen nebijis pasākums — cieminieki iededza eglīti.

Atbilstīgi gaidāmajiem svētkiem bija uzmeistarots arī salmu briedis. Pēc tam Vīdales skolā sagaidīja bagātīga Ziemassvētku izstāde, kur varēja apskatīt vīdalnieku, viņu atbalstītāju un draugu darinājumus. Skaisti izskanēja ansambļa *Sendienas* koncerts. Noslēgumā — dalīšanās atmiņās pie kopīgi klāta galda. Prieku par ciemā uzsākto rosīgo dzīvi pauda baptistu sludinātājs Nauris Graudiņš, aicinot visus uz dievkalpojumu tepat jau šajos Ziemassvētkos. Arī kaļķinieki bija atbraukuši apsviekt kaimiņciema ļaudis. Kas zina, varbūt pēc Jaunā gada arī viņi dibinās biedrību — labs paraugs iedvesmo!

Diāna Siliņa

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Vērtīgās stundas

31. X, Krišjāņa Barona 180. jubilejā, Kubalu skola-muzejs ciemiņiem piedāvāja iepazīt dažas Dundagas apkaimē saklausītas tautas dziesmas un gardu cienu**st****u, bet 7. XI pulcēja ļaudis pasākumā*****Krišjānis Barons — no skolas pulkas līdz Dainu tēvam.***

7. XI netrūka ne muzeja vadītāja Ivara Abaja stāstījuma par Krišjāņa Barona skolnieka gājumu no pirmās mācību stundas līdz iespējai paveikt ko patiesi lielu un pārlaicīgu, ne pastaigas ap skolas namu, klausoties, kāds tas bija, kad viņš šeit kā skolnieks no 1845. līdz 1847. gadam mācījies. Ciemiņus kā magnēts pievilka manteļskursteņa nams, kur sildīja ugunskurs un kas dvesa senatnīgumu un noslēpumainību. Atgriežoties klasē, vecākā muzeja speciāliste Marta Ratkeviča aicināja iejusties dainu vācēju lomā un pierakstīt dažas tautas dziesmas, ko Dundagas izloksnē izteiksmīgi nolasīja Mārīte Jurča. Noslēgumā — mielošanās ar karstu tēju, Guntas Abajas gardajiem manteļskursteņa telpas krāsniņceptiem pīrāgiem un sirsnīgas sarunas.

Paldies Ivaram, Martai, Guntai un Mārītei par rūpēm, lai visiem būtu vērtīga un jauka kopā būšana!

Diāna Siliņa

Dzīve, dzeja un foto

9. XII Dundagas bibliotēkā interesenti tikās ar dejniēci Maiju Laukmani no Talsiem.

Kā pastāstīja skolotāja Lienīte Iesalniece, tikšanās bijusi jauka un sirsnīga. Maija Laukmane maz lasījusi dzeju, bet vairāk runājusies par dzīvi. Dzejniece uz ekrāna rādījusi arī savas fotogrāfijas, tās bijušas ļoti skaistas. Skatoties viņas bildēs, tiešām var piekrist viešņas vārdiem: «Laba fotogrāfija ir kā dzeja».

Diāna Siliņa

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

5. XII pēcpusdienā piecos deju kolektīva *Dun-dang* senioru grupa un viņu draugi ar koncertprogrammu *Rīpo tvaika bānītis* godam pilī nosvinēja 5 gadu jubileju.

Diāna Siliņa

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Dundas pils, kurā notiek pasākums

Ziemassvētkos un gadumijā

No sirds novēlu atrast un īstenot to, ko mēs katrs atsevišķi un visi kopā dāvāsim mūsu mīļajai Latvijai simtgadē. Laimīgu, veselīgu, radošu un enerģisku Jauno 2016. gadu!

SIA Kolkasrags vārdā Jānis Dambītis

* * *

*Leb Kristō jņiz engļōdōks
meig amad touvō pāgōndōks
ov lōlidi ka lōlam.*

*Un līdzī enģēļiem, kas dzied,
mums ir caur Kristu jāizdzied
tā Augstā slavas dziesma.*

Jānis Princis jaunākais,
dzejotāja Rīta dziesma (Uomōg lou!) fragments,
atdzejojis Uldis Krasts

Līvu savienības saimes sirsnīgi Ziemassvētku sveicieni visiem jums — Dundadznieka veidotājiem un lasītājiem — no Mazirbes, Kolkas, Ventspils un Rīgas! Paldies, ka arī ar Dundagas novada pašvaldības atbalstu mums izdodas piepildīt laiku ar saturīgu un mierpilnu darbu, biežāk būt kopā un vairāk smaidīt! Paldies, ka novērtējat Līvu savienības centienus saglabāt lībisko mums līdzās — ikdienā un svētkos, čakli fotografējot, interējot un rakstot!

Lai arī turpmāk spējam pieaugt cerībā, ka mūsu trīs krāsas — zilā, baltā, zaļā — uzmundrinās, mudinās visus uz labu sadarbību un nesīs daudz laba ikvienam novada cilvēkam.

Rīemliži Talžpivdī! Piecīgus Ziemassvētkus!

Līvōd It — Līvu savienība

* * *

*Lai Ziemassvētki sirdij vij ar prieku,
Ar cerībām, ka rīt viss labāk būs;
Lai aiziet prom pa tīru, baltu sniegu
Tās rūpes, kuras nomākušas mūs.*

Sirdssiltus, gaišus un mīlestības pilnus Ziemassvētkus. Veselību, lielus un sasniedzamus mērķus Jaunajā gadā!

Piensaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības Dundaga kolektīvs un padome

* * *

Ziemassvētki ir tieši tas laiks, kad vairāk brīvības jādod dvēseles lidojumam, nevis prātam. Tāpēc jātic, ka viss, kas šajā pasaulē notiek, notiek uz labu. Jātic, ka smaidis var izkausēt ledu. Jātic, ka nav slikto vai labu notikumu, viss ir likumsakarība. Ļaujiet dvēselei attīrīties no ikdienas domām un nebaidīties no citu cilvēku siltumā — jūs neizkusīsiet kā sniegpārslīņa siltajās rokās, bet kļūsiet vēl stiprāki dzīves pārbaudījumos. Manuprāt, tas palīdzēs vairot pozitīvismu un ar gaišāku perspektīvu skatīties nākotnē.

Visiem gaišus, mīlus, siltus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu novēl SIA Līcis-93 Kolkas ceha vadītāja Reģina Rūmniece

* * *

Tik mīļš un pazīstams
Kā tālās bērnu dienās
Nāk Ziemassvētku prieks.

Kornēlija Apškrūma

Sirsnīgus Ziemassvētkus un labu veselību Jaunajā gadā novēl invalīdu kopa Cerība.

* * *

Mīļie dundadznieki! Ziemassvētki ir ceļā pasauli sasildīt. Skaistākie sapņi lai iekrīt jums plaukstās, skaistākās zvaigznes lai atspīd jums naktī. Lai svētku mirdzumā dzimst ticība, cerība un mīlestība jauniem darbiem un sapņiem!

SIA Dundaga

* * *

Lai ziemas saulgriežu zvaigznes ikvienam nes debesu gaišumu. Lai nākamais gads ir bagāts ar labām domām, darbīgām dienām un priecīgiem atelpas brīžiem. Lai mūsos mājā un valda godaprāts, neatlaidīga griba saprasties, paciest un palīdzēt!

Gaišus un sirsnīgus Ziemassvētkus un labiem nodomiem un darbiem bagātu Jauno gadu vēl Dundagas novada atbalsta biedrība

* * *

Vārds, laiks un iespējas nekad vairs neatgriežas. Centieties nekad nezaudēt mieru, cerību un godu. Vienmēr atcerieties, ka visvērtīgākais ir pārlicība, draudzība un mīlestība.

SIA Latvijas Aptieka

* * *

Iededz sveci tumsā. Vienkārsi tāpat. Svece deg, un pēkšņi tu jūti, ka tas nav vienkārši tāpat. Tava svece rāda ceļu. Tā rāda, ka tu esi gatavs dalīties ar to gaismu, kas tevī ir šajā laikā. Tādēļ tev ir ko dot. Dot gaismu!

A. Andere

Silta gaišuma apmirdzētus Ziemassvētkus! Labām domām un darbiem bagātīgi apveltītu Jauno gadu!

Kolkas pagasta pensionāru apvienība Sarma

* * *

*Uzdāvinu man
vienu piemirstu, mīļu vārdu,
kaut ko pavisam bez nozīmes,
kaut ko tik nenozīmīgu kā lapas balsi, kas
decembrī turas pie plika zara.*

Māris Čaklais

Gaišus un siltus Ziemassvētkus! Veselību, mīlestību, veiksmi visiem novada iedzīvotājiem Jaunajā gadā!

Pensionāru kluba Sendienas vārdā Aina Šleinere

* * *

*Lai Ziemassvētki un Jaunais gads
Dod sirdij mīlestības tik daudz,
Ka paši gluži kā enģeļi
To citiem dāvināt varam.*

Kornēlija Apškrūma

Tuvojas atkal gaišais Ziemassvētku laiks, kad gribas visiem labu vēlēt, katru apmīļot, dāvinot sirds siltumu un labestību. Domāsim labas domas un teiksim viens otram labus vārdus, lai viss ap mums labāks top.

Vēlot veselību un gaišu prieku, biedrība Dundangas Sendienas

* * *

*Lai Jaunajā gadā visas dienas
Kā zelta vārpas pilnas likst.
Lai netrūkst spēka darbus darīt,
Un domu briedums neapsīkst.*

Jauniešu klubs Dundaga novēl visiem gaišus un siltus Ziemassvētkus, kā arī veselīgu, bagātīgu un iespējam pilnu Jauno gadu.

* * *

...tik balts un kluss...

*Krīt zemei pāri mirdzošs zvaigžņu pakars,
Un, siltām rokām skaudams zemes telpu,
Nāk senais, mīļais Ziemassvētku vakars.
Baltus Ziemassvētkus un veselīgu Jauno gadu!*

No sirds vēl sporta klubs Dundaga

* * *

Lai visos mājā spēcīgs un sportisks gars!
Lai ir stipra veselība un daudz veiksmes!

Kolkas sporta klubs

* * *

Kolkas makšķernieku klubs novēl katram sasniegt savus iecerētos mērķus, pārdomāt savus izdarītos un neizdarītos darbus, kā arī mēģināt atrast katrā dzīves dienā kripatiņu labestības.

Lai balti un sirds silti šie Ziemassvētki, lai Jaunais gads atnes bagātīgus lomos ikvienam!

Kolkas makšķernieku kluba valdes priekšsēdētājs Oskars Sproģis

* * *

*Pirms iededz sveci egles zarā,
Dedz svētku liesmu sirdī savā
Ar piedošanu, sapratni,
Ar mīlestības dzirksteli
Un tici — tas ir tavā varā
Nest gaismu, kā to sveces dara...*

Priecīgus, satīcīgus un sirdssiltus Ziemassvētkus! Lai ikkatram novada iedzīvotājam izdodas pašam būt tam, kas spēj radīt brīnumu! Lai gandarījums par labi paveiktiem darbiem un vienmēr līdzās kāds, kam dāvēt savu mīlestību!

IK Auto un Būve

* * *

*Lai zaļās egles sīkstums cerībām,
Lai sirdī miers, ko Ziemassvētki dod.
Bet vērtības priekš dienām nākamām
Būs pašiem Jaunā gadā jāatrod.*

Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

SIA Vilnas fabrika

* * *

Viss mums ir. Mums vajadzīga tikai dzīva, auglīga tauta, kura piepilda mūsu zemi un pilsētas.

Kārlis Skalbe

Gaišu skatu, ticību savām spējām, uzņēmību un radošu darbību nākamajā gadā!
Biedrības Ziemeļkurzemes biznesa asociācija koordinatore Gunta Abaja

* * *

Brīnumus nevar izskaidrot, tos redz tikai cilvēki, kuri tiem tic.

Paulu Koelju

Lai katram no mums izdodas noticēt Ziemassvētku brīnumam un to ieraudzīt!

Dundagas bērnu dienas centra Mājas bērni un pieaugušie

* * *

*Ziemassvētku zvaigzne
Lai pār visiem mirdz:
Miers lai virs zemes,
Miers iekš katras sirds!
Kad egles zaros sveces degs
Un teiksmains sapnis zemi segs,
Lai acīs jums tad laime mirdz
Un visu skumjo aizmirst sirds.*

Lai Ziemassvētku noskaņa nes ticību, cerību un mīlestību katrā sirdī! Lai Jaunais gads mums visiem bagāts gaišām domām, labiem vārdiem un krietniem darbiem!

Stacijas mājas saime

* * *

Mirdzumu acīs un mirdzumu dvēselē,
Veselību pašam un veselību mīļotajiem,
Laiku zvaigžņu skaitīšanai,
mazus brīnumus ikdienā
un lielus brīnumus sirdī.
Priecīgus svētkus vēl

SIA Dundagas meži

* * *

Vecais gads mums ir bijis neparasts un bagātīgs. Zvaigznes mums vēra ceļu, un īsa, nepilna gada laikā kopīgam darbam ir arī brīnišķīgi rezultāti. Tāpēc nākamajā gadā visu labo, ko šogad pieredzējām mēs, vēlam

izbaudīt ikvienam: izjust radīšanas prieku un labi padarīta darba gandarījumu; satikt domubiedrus un atrast kopīgi ejamu ceļu; izbaudīt mirkli un saprast tā vienreizīgumu! Lai top!

Biedrība Visvidale

* * *

*Riti, laimes kamolīti,
Ziemassvētku vakarā:
Sapin sāpi, atpin prieku
Visa gada garumā.*

Gaišus un svētīgus Ziemassvētkus, veiksmīgu un jēgpilnu Jauno gadu!

Biedrības Randalist vārdā Veronika Millere

* * *

Gribas mazliet viegluma, mazliet gaišuma, gribas, lai aizdegtās svečītes eglītē ne tikai sasilda, bet arī izdzen no mūsu prātiem melnās un negantās domas, atstājot vietu Ziemassvētku brīnumam, kas savu vietu vēlas sameklēt tieši mūsu sirdīs. Ticēsim saviem sapņiem, un, lai tie piepildītos, centīsimies būt čaklāki, radošāki, draudzīgāki, izpalīdzīgāki un iejūtīgāki! Lai svētkos ir gandarījums par paveikto un laiks jauniem sapņiem un to piepildījumam Jaunajā 2016. gadā!

Biedrība Kolkas zvejnieki un projekta Kolkas zvejnieka dēls īstenotāji

* * *

Lai pietiek drosmes pieņemt jaunus izaicinājumus un gribas augt un pilnveidoties! Lai ikviena problēma kļūst par daudz iespējām! Lai gars un miesa ir stipri turpināt iesāktos darbus un prāts — nenogurstošs kalnināt jaunus plānus visu kopīgam labumam!

Biedrība Domesnes un Dženeta Marinska

* * *

Nāk Ziemassvētki ar savu svētību un mirdzumu. Kā baltu sniegpārslu lidojums un baltu domu sapņu piepildījums. Lai visiem novadā dzīvojošiem, gan lieliem, gan maziem, gan jauniem un un ne tik jauniem, nākamais gads ir bagāts ar labām domām un darbīgām dienām! Pār visu lai valda godaprāts un lielā griba saprasties, palīdzēt un justies piederīgam savai vietai, lai ar savu pienesumu darītu īpašu savu novadu. Apliecināsim, ka dažkārt lielākas ir tās vērtības, kas nav mērāmas naudas izteiksmē.

Īpašs sveiciens un veiksmes vēlējums tūrisma uzņēmējiem, lauku māju saimniekiem. Ar sirdi enģeļa plaukstā lai laimīti piesauc jums klāt!

Un vēl daudz baltu dieniņu avīzes dvēselītēm Diānai un Alnīm.

Biedrības Ziemeļkurzemes piekraste valdes priekšsēdētāja un tūrisma lauku mājas Jaunklāvi īpašniece, uzņēmēja Rasma Sakne

* * *

Klāt Ziemassvētki! Visiem Dundagas novada iedzīvotājiem vēlū ģimeniskumu. Manuprāt, ģimene un ģimenes izpratne katram ir pati galvenā. Tāpēc, vecāki, mīlēsim savus bērnus, bērni, cienīsim savus vecākus.

Uzņēmējiem Jaunajā gadā vēlū **izturību!**

Visiem kopā: veselību, veiksmi, svētību!

Drosma Greiško

* * *

Pateicamies lasītājiem, rakstītājiem, pašvaldībai! Īpašs paldies Zojai Stīlei par tulkošanu lībiski un māksliniekam Uģim Aulikam par decembra avīzes vāka noformējumu!

Dundadznieks